

РОГОЗІ КРАЇНИ

Влада—Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ 246 ◆ Вівторок, 24 грудня 1991 року

◆ Ціна 30 коп.

(Передплатникам — 10 коп.)

2 Документи про створення співдружності незалежних Держав 3

Іван ЗАЄЦЬ:

Виходжу з ініціативи створення асоціації держав Балто-Чорноморської смуги і побудови з цією метою транснаціональної траси Скандинавія — Україна — Близький Схід. Тобто я закликаю відірвати ідею наших пращурів — ідею дороги із варягів у греки.

СОЮЗ УКРАЇНОК

18—21 грудня минулого року в Києві відбувся установчий з'їзд Союзу Українок. На з'їзді організації, яка ще до недавнього часу називалася офіційним особам націоналістичною, зібралася представництво прапороносці стіт з Понтавської, Донецької, Рівненської, Миколаївської, Житомирської, Запорізької та інших областей України. Загальною жвавою роботою з'їзду взяли участь 376 делегатів від більш як 6000 членкинь Союзу. Головою Союзу Українок обрано кав'я Атану Павлю. Ухвалено Статут організації.

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ

«СТАЛКЕР» АТОМНОЇ ЗОНИ

Молодий сержант Андрій Овдій дезертував з армії, пропрацював в Чорнобильську зону, викопав землянку і більше року жив у неподаху зруйнованого атомного реактора.

М АНІФЕСТАЦІЯ протесту у зв'язку зі створенням СНД відбулася в Москві.

Перша міжнародна тисячкова демонстрація, багата з яких тримали в руках червоні прапори, портрети Леніна та Сталіна, антитупи, зоранна, Алєксіс і Жирновський, вони звинувачували Горбачова та Бєлєкіна в розвалі Радянського Союзу, падінні рівня життя.

Я НЕ ДУМАЮ залишати свій політизм. Хоча ще не вирішив, чим займатимусь у майбутньому, — спавує інтерв'ю американській телевізійній СБ-біс Михайло Горбачов. За словами радянського президента, він вже отримав запрошення викладати за кордоном, але віднімає його.

У ХМЕЛЬНИЦЬКУ 23 грудня проведено перший у подільському краї міжнародний конгрес. З доповіддю історичні аспекти формування біатонаціональності на Хмельниччині і давні питання національного розвитку в умовах становлення незалежності України виступив професор, ректор Кам'янець-Подільського педагогічного інституту імені В. П. Затонського А. О. Коппілов. В П обговорення взяли участь представники різних національно-політичних груп, що живуть на Хмельниччині.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ ПО ВИБОРАХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

У зв'язку з припиненням, відповідно до ст. 2 Закону Української РСР «Про Президента Української РСР» повноважень народного депутата України Кравчука Л. М., який обраний Президентом України і вступив на цю посаду, Центральна виборча комісія на підставі статей 22 і 56 Закону Української РСР «Про Президента Української РСР» повноважень РСР» призначила вибори народного депутата України від Ямпільського виборчого округу № 39, Вінницька область, (назвіть виборчого) на неділю, 1 березня 1992 року.

ЧАС ЗАСВІДЧИТЬ

«Принцип довіри повинен заповнити у новій співдружності незалежних Держав. Для цього треба з усіх умов, — заявила голова парламенту Білорусі Шушкарєва. Щодо ядерної зброї, напевно він, то світ може не заклопотатися. Хоча ядерна зброя передається президентом Білорусі, одинок натискує П. він зможе тільки за згодою керівників Білорусі, Казастану та України.

У ТБІЛІСІ ЛЬЄТЬСЯ КРОВ

Опозиційні сили продовжують облогу будівлі уряду Грузії. Протягом останніх днів протестним президенту Гамсхурдіа діяльність раз штурмували П із застосуванням важкої артилерії та мінометів. У розставленому поряд будинку зруйновано розпочалося пожежа. Після невдачі переговорів втягну опозиції відновилася. За останніми повідомленнями, 17 чоловік оббито і 8 поранено. Загони втягнулися виконати відставання президента Грузії. Йому запропоновано залишити майдан республіканців через чорноморський порт Батумі. Гамсхурдіа перебуває асерадні будинку і заявив, що здаватися не збирається. Війська Закавказького військового округу у збройних сутичках участі не беруть.

Колн верстався номер

В інтерв'ю кореспондентів ТАРС лідер опозиції Грузії, колишній Прем'єр-міністр Таміш Сігуа сказав: — Наші вимоги незмінні! — відставка президента Зіада Гамсхурдіа, і якщо лідч час переговорів з протиставляючою стороною був мовчли, копії вона, як мені здається, скінчилася було до задоволення цієї вимоги. Однак, напевно, відповілі на неке дод.

Лідер опозиції особисто підтримує, що всі ініціати щодо проведення переговорів андоють від них. Однак команда президента не поспішає використати можливості для припинення кровопролиття.

Зараз між протиставляючими сторонами встановилася відносна рівновага, — завершив він своє коротке інтерв'ю.

Штаб-квартиру опозиційних сил кореспондент ТАРС вилупив перебіжками. Під морган зруйнували осколки анбійного вибуху на атріумному сьод, давшіи стріляти автоматні гільзи. Вікна в центрі дременого Тбілісі тріскає.

10 МОВЧИ, ФЕМІДО, П'ЯТА ВЛАДА ЙДЕ

На часі, минають ті часи, коли преса була придворною, слухняною. Ми вже різнемося на цивілізований світ, де четверта влада, тобто преса, не дуже толерує першій. Щоправда, вона ніколи не претендує на її роль і місце, бо кожному своє.

ПРОТОКОЛ

ДО УГОДИ ПРО СТВОРЕННЯ СПІВРУЖНОСТІ НЕЗАЛЕЖНИХ ДЕРЖАВ, ПІДПИСАНОЇ 8 ГРУДНЯ 1991 РОКУ В М. МІНСЬКУ РЕСПУБЛІКОЮ БЕЛАРУСЬ, РОСІЙСЬКОЮ ФЕДЕРАЦІЄЮ (РРФСР), УКРАЇНОЮ

ГОЛОС України

Засновник
Верхня Рада
України

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

252047

Київ, вул. Часткова, 4

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ.

Приймачка

44-92-81

Відповідальний

секретар

44-73-63

Завідуюча корекцією

44-84-62, 224-72-34

(телефакс)

ВІДДІЛИ

Парламентський

44-84-52

44-85-64

Економічний

44-86-07

Варіанти

44-86-18

Міжнародний

44-91-26

Політичний

44-82-05

Охорони здоров'я

44-88-56

Інформаційний

44-88-65

Економічний

44-88-30

Культурний

44-84-64

Спортивний

44-88-08

Інформаційний

44-81-12

Розважальний

44-88-70

Історичний

44-88-62

Військово-політичний

44-88-52

Розважальний

44-88-44

Бухгалтерський

44-84-90

Розважальний
не рецензуються
і не повертаються.

Індекс 68925

Передплата ціна на рік
16 крб. 80 коп.З газетою виходить
1 раз на тиждень.
Сьогодні на 16 сторінок.

Азербайджанська Республіка, Республіка Вірменія, Республіка Казахстан, Республіка Киргизстан, Республіка Молдова, Російська Федерація (РРФСР), Республіка Таджикистан, Туркменістан, Республіка Узбекистан і Україна на рівноправних засадах і як високі договірні сторони утворюють співдружність незалежних держав.

Угода про створення співдружності незалежних держав дає гарантії для кожної з високих договірних сторін з моменту її ратифікації.

На основі Угоди про створення співдружності незалежних держав і з урахуванням застережень, зроблених при її ратифікації, будуть впроваджені документи, що регламентують співробітництво в рамках співдружності.

Цей Протокол є складовою части-

ною Угоди про створення співдружності незалежних держав.

Складено в м. Алма-Аті 21 грудня 1991 року в одному примірнику азербайджанською, вірменською, білоруською, казахською, киргизською, молдавською, російською, таджицькою,

За Азербайджанську

Республіку

А. Муталібов

За Республіку

Казахстан

Н. Назарбаєв

За Російську

Федерацию (РРФСР)

Б. Єльцин

За Республіку

Узбекистан

І. Карімов

За Республіку

Вірменія

Л. Тер-Петросян

За Республіку

Киргизстан

А. Аїєв

За Республіку

Таджикистан

Р. Раїєв

За Україну

Л. Кравчук

За Республіку

Беларусь

С. Шушкевич

За Республіку

Молдова

М. Сінгур

За Туркменістан

С. Ніязов

Алма-Ата, 21 грудня 1991 року.

АЛМА-АТИНЬСЬКА ДЕКЛАРАЦІЯ

будучи відданими цілям і принципам Угоди про створення співдружності незалежних держав.

Завдячують про таке взаємодія учасників співдружності здійснюватися на принципі рівноправності через координацію ініціатив, які формуються на паритетній основі і діють у порядку, що визначається угодами між учасниками співдружності, яка не є її державою, її календаризація утворення, з метою гарантування міжнародної стратегічної стабільності та безпеки буде збережено об'єднане командування військово-стратегічними силами і єдиний контроль над ядерною зброєю; сторони поважатимуть прагнення одне одного до досягнення статусу без'ядерної і (або) нейтральної держави.

Співдружність незалежних держав відкрита за згодою всіх її учасників.

За Азербайджанську

Республіку

А. Муталібов

За Республіку

Казахстан

Н. Назарбаєв

За Російську

Федерацию (РРФСР)

Б. Єльцин

За Республіку

Узбекистан

І. Карімов

За Республіку

Вірменія

Л. Тер-Петросян

За Республіку

Киргизстан

А. Аїєв

За Республіку

Таджикистан

Р. Раїєв

За Україну

Л. Кравчук

За Республіку

Беларусь

С. Шушкевич

За Республіку

Молдова

М. Сінгур

За Туркменістан

С. Ніязов

Алма-Ата, 21 грудня 1991 року.

РІШЕННЯ

РАДИ ГЛАВ ДЕРЖАВ СПІВРУЖНОСТІ НЕЗАЛЕЖНИХ ДЕРЖАВ

Безпечі, та інших міжнародних організаціях.

2. Республіка Беларусь РРФСР, Україна підтримуватимуть інші держави співдружності в розв'язанні питань їх повномасштабного членства в ООН та інших міжнародних організаціях.

Складено в м. Алма-Аті 21 грудня 1991 року в одному примірнику азербайджанською, вірменською, білоруською, казахською, киргизською, молдавською, російською, таджицькою, туркменською, узбецькою і українською мовами. Всі тексти мають однакову силу. Аутентичний примірник зберігається в архіві уряду Республіки Беларусь, який надішле високим договірним сторонам засвідчену копію цього протоколу.

За Азербайджанську

Республіку

А. Муталібов

За Республіку

Казахстан

Н. Назарбаєв

За Російську

Федерацию (РРФСР)

Б. Єльцин

За Республіку

Узбекистан

І. Карімов

За Республіку

Вірменія

Л. Тер-Петросян

За Республіку

Киргизстан

А. Аїєв

За Республіку

Таджикистан

Р. Раїєв

За Україну

Л. Кравчук

За Республіку

Беларусь

С. Шушкевич

За Республіку

Молдова

М. Сінгур

За Туркменістан

С. Ніязов

Алма-Ата, 21 грудня 1991 року.

УГОДА

Про координаційні інститути співдружності незалежних Держав

1. Для вирішення питань, пов'язаних з координацією діяльності держав співдружності у сфері спільних інтересів, створити найвищий орган співдружності — «Раду глав держав», а також «Раду глав урядів».

За Азербайджанську
Республіку
А. Муталібов
За Республіку
Казахстан
М. Назарбаєв
За Російську
Федерацію (РФРСР)
Б. Єльцин
За Республіку
Узбекистан
І. Керімов

За Республіку
Вірменія
Л. Тер-Петросян
За Республіку
Киргизстан
А. Акаєв
За Республіку
Таджикистан
Р. Мабієв
За Україну
Л. Кравчук

За Республіку
Білорусь
С. Шумкович
За Республіку
Молдова
М. Сміт

За Республіку
Молдова
С. Шумкович
За Республіку
Молдова
М. Сміт

Алма-Ата, 21 грудня 1991 року.

ПРОТОКОЛ

Наради глав незалежних Держав

Виходячи із закріпленого в Угоді про створення співдружності незалежних держав і в Алма-Атинській Декларції положення про збереження під об'єднаним командуванням спільного воєно-стратегічного простору і єдиного контролю над ядерною зброєю, високі договірні стосунки погодилися на так:

За Азербайджанську
Республіку
А. Муталібов
За Республіку
Казахстан
М. Назарбаєв
За Російську
Федерацію (РФРСР)
Б. Єльцин
За Республіку
Узбекистан
І. Керімов

За Республіку
Вірменія
Л. Тер-Петросян
За Республіку
Киргизстан
А. Акаєв
За Республіку
Таджикистан
Р. Мабієв
За Україну
Л. Кравчук

За Республіку
Білорусь
С. Шумкович
За Республіку
Молдова
М. Сміт

За Республіку
Молдова
С. Шумкович
За Республіку
Молдова
М. Сміт

Алма-Ата, 21 грудня 1991 року.

ПІДСУМКИ АЛМА-АТИНСЬКОЇ ЗУСТРІЧІ

Підписанням надзвичайно важливих документів завершили зустріч в Алма-Аті керівників незалежних держав. З утворенням співдружності незалежних держав, Союз Республік прийняв нове формулювання.

Коментуючи підсумки зустрічі, Президент України Л. М. Кравчук підкреслює, що співдружність незалежних держав не є державою. Побливання людей, що ми вступили в якийсь новий союз з великою централізацією, без підстав. Всі відносини між незалежними державами, розвиваються на основі взаємного визнання і на принципі рівноправності. Нинішнього центру, який би керував республіками колишнього Союзу РСР, не буде. А для вирішення питань координації діяльності держав співдружності у сфері

спільних інтересів, буде створено «Раду глав держав» і «Раду глав урядів». І жодні незалежні держави не має права втручатися у справи іншої.

У співдружності незалежних держав немає старших, немає молодших. У всіх однакові права. Але, на думку Л. М. Кравчука, потрібно буде час для деяких керівників, щоб зрозуміти, що це думкою: жити можна без центру.

Президент України підтверджує, що колишні діяльність не відійшли, але підтримуватимуться спільні питання, залишається Мінськ. Вже наступна зустріч відбудеться 30 грудня в Мінську. Ця зустріч дуже важлива. За два дні до неї на зустріч приїждять Україну свою точку зору, що калатас на тому, щоб зустріч збройні сили були під єдиною командою. Цим ми ніколи не погодимося.

ЕКОНОМІКА ЗАМІСТЬ МІТІНГІВ

З прес-конференції Голови Верховної Ради України Івана Плюща для українських та зарубіжних журналістів

Виступаючи перед представниками засобів масової інформації після пленарного засідання минулої сесії, Іван Степанович підкреслює, що четверта сесія Верховної Ради України була надзвичайно плідною. А для вирішення питань координації діяльності держав співдружності у сфері

досвід роботи заступником Голови Верховної Ради УРСР, Іван Степанович сказав, що колишні діяльність не відійшли, але підтримуватимуться спільні питання, залишається Мінськ. Вже наступна зустріч відбудеться 30 грудня в Мінську. Ця зустріч дуже важлива. За два дні до неї на зустріч приїждять Україну свою точку зору, що калатас на тому, щоб зустріч збройні сили були під єдиною командою. Цим ми ніколи не погодимося.

ся, підкреслює Л. М. Кравчук. Єдине командування воєн не поширюється тільки на збройні сили України і надалі залишатиметься під командуванням міністра оборони України.

На думку Л. М. Кравчука, документ, який підписали співдружності найгостріші питання виникли навколо військових і ядерних проблем. Це дуже гострі і важкі теми, не тільки для нас, в Україні, але для всього світу. Але результати домовленостей всеодно вмістяться у майбутньому, іну в те, що ядерна зброя до її повної ліквідації буде під наглядним контролем.

Дорога, яку ми обрали, сказав далі Л. М. Кравчук, буде складною і важкою. Але досі ми жили в тілі системи перетворення в об'єднання, де нині де чотири-п'ять течій. Вони єдині у досягненні певної мети, але щодо методів і шляхів її досягнення — різні.

Люди, безумовно, зможуть чекати результатів діяльності вищого законодавчого органу нової незалежної держави. Але всі повинні зрозуміти, чини йде робота над механізмом впровадження

(Закінчення на 6-й стор.).

УГОДА

Про спільні заходи щодо ядерної зброї

Республіка Білорусь, Республіка Казахстан, Російська Федерація (РФРСР) і Україна, які іменуються далі «держави-учасники», підтверджують свою відданість нерозповсюдженню ядерної зброї, прагнуть до ліквідації всіх ядерних озброєнь, базуючи спільні зусилля міжнародної стабільності, погодилися на такі:

Стаття 1.

Ядерні озброєння, що входять до складу Об'єднаних стратегічних збройних сил, гарантують колективну безпеку всіх учасників співдружності незалежних держав.

Стаття 2.

Держави-учасники цієї Угоди підтверджують зобов'язання про застосування ядерної зброї першим.

Стаття 3.

Держави-учасники цієї Угоди спільно виробляють політику в ядерних питаннях.

Стаття 4.

До повної ліквідації ядерної зброї на територіях республік Білорусь і України рішення про необхідність її застосування приймається за погодженням з главами держав-учасників Угоди Президентом РФРСР на основі процедури, розробленої спільно державами-учасниками.

Стаття 5.

Республіка Білорусь, Україна зобов'язуються приєднатися до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1968 року як ядерні держави і укласти в МАГАТЕ відповідну угоду про гарантії.

Стаття 6.

Держави-учасники цієї Угоди зобов'язуються не передавати будь-якої ядерної зброї чи інші ядерні вибухові пристрої і технології а також контроль над такими ядерними вибуховими пристроями, як ірано, відео, так само як і в кожному разі, не допомагати, не захоувати і не

споконати будь-яку державу, що не має ядерної зброї, до виробництва чи до придбання будь-яким іншим способом ядерної зброї або інших ядерних вибухових пристроїв, а також контролю над такою зброєю чи вибуховими пристроями.

3. Положення пункту 2 цієї статті не перешкоджають переміщенню ядерної зброї з території Республік Білорусь, Республіки Казахстан і України на територію РФРСР з метою її знищення.

Стаття 6.

Держави-учасники цієї Угоди відповідно до міжнародного договору сприятимуть ліквідації ядерної зброї. До 1 липня 1992 року Республіка Білорусь, Республіка Казахстан і Україна забезпечать вивезення тактичної ядерної зброї з території передавальних баз для її розуклонення внаслідок під спільним контролем.

Стаття 7.

Уряди Республік Білорусь, Республік Казахстан, Російської Федерації (РФРСР), України зобов'язуються подати договір щодо СНД на ратифікацію у Верховні Ради своїх держав.

Стаття 8.

Ця Угода підлягає ратифікації. Вона набере чинності на 30-й день після закінчення всіх ратифікаційних процедур на зберігання урядів РФРСР. Складено в м. Алма-Аті в одному автентичному екземплярі російською, казахською, російською і українською мовами, причому всі тексти мають однакову силу.

За Республіку

Білорусь

С. Шумкович

За Республіку

Казахстан

М. Назарбаєв

За Російську

Федерацію

Б. Єльцин

За Україну

Л. Кравчук

мі, коли все робилося для одного центру. Все діяло в Мінську, це питання, на думку, А тепер ми стали на дорогу, коли самі вирішуватимемо, що нам робити. Потенціал, прагнучи до досягнення, багатство землі дають нам можливість стати багачою і цивілізованою країною. Звичайно, будуть важкі і непрості. Вже завтра — не настільки рай. Для цього доведеться багато попрацювати.

Важко сказати, чи порушуються економічні питання. Главні уряди обговорять їх 30 грудня.

Створення співдружності

не означає співробітництва тільки між державами співдружності, це означає, що Президент України. Ми шукаємо регіона для співробітництва на Сході, Близькому Сході, на Заході. Ми не можемо замикатися тільки у співдружності, ми виходимо на розвиток широкіх зв'язків з усіма країнами світу. Це не зaborоняється. Нюжна держава співдружності, це повинні вступати у відносини з іншими державами. Це — нормальний процес.

Віктор ДЕМІДЕНКО, спец. кор. Українформ.

ЗАЯВА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Л. М. КРАВЧУКА З ПРИВОДУ ПОДІЙ У ГРУЗІ

З тривогою і болем сприйняв повідомлення про сплеск збройного протистояння в Грузії, з народом якої Україну єдиною великою давньою дружби і взаємної поваги. У державі з багатоглибкими демократичними та гуманістичними традиціями знову лізла крив, розпалюється несправді зброя, руйнується Ізале, народи між народів Грузії підставили свою незалежність.

Конфлікт набував все згрозливішого характеру — загрожувала шкоди народу і країні в очі міжнародного співробітництва. Українці неодноразово закликали і закликають, що не існує виправданого застосування зброї, ініціюючи мирний процес, національні проблеми. Неможливо побудувати правову систему, неіснуючі права осіб, відносно до кривотворців і злодійствам, ставили під загрозу процес демократизації суспільства.

Звернувшись до сторін у конфлікті із звеликом акцентом політичній зрілості і здоровій глузд, викликаючи повагу країн нашої нашої виступати політичні та національні проблеми невідповідно до світових законів, припинити збройну боротьбу і негайно сісти за стіл для переговорів.

Впевнений, що альтернатива міжнародній і цивілізованій вирішенню існуючих у Грузії проблем немає. Вірю у мудрість і розумність грузинського народу, який і повинен вирішити проблеми своїх громадян, від яких залежить торжество прогресивних незалежності Грузії демократичних принципів.

Україне звернувшись до білих грузинського народу як до своєї власної і готова співпрацювати саме посередництвом цієї держави для досягнення мирного повного врегулювання, відновлення громадянського спокою та міжнародної згоди на грузинській землі.

Президент України Л. М. КРАВЧУК

Г'ПОДИЛИТИ НЕ
МОЖУТЬ

Відомі, як прийнято мовити, про долю комаринського майна, облас- на і міська Рада народ- них депутатів усе ще не можуть домовитися, скільки кому належить авто з кошичковою обом- шовкою герару. Доки перевагою паравозів, транспорт простіше, чет- ьвертий міський зашуваний «вдохляк» чималий штеф коділ.

ПАМ'ЯТІ
КОМПОЗИТОРА

Бомастевиною пілур- гею в Анестетиский церкви розпочався у Глу- кові фестиваль духовної музики, присвячений 740-річчю з дня народ- ження анатолійського компо- зитора XVIII століття глумачина Д. Бергана глумачина. У селі, яке від- нині стоне традиційно, взяли участь хорів і му- зичні колективи облас- тості з Києва, Мес- ки, Чернігів.

ЗАПРОШУЄ
«РОЗА ГРАФ»

але тілків тих жителів Сум, котрі мають владо- ту по «Роза Граф» — перший на Україні но- мариційний лерформерний магазин одностанковий ні- мської фірми.

ПОКИ ЩО ЧТКІ

Адміністрація Сумської го відділа Південної зе- леної спростував чу- тки про відкриття лозад «Суми—Москва». Але цілком можливо, що лі- боніція ціл у Росії, а з нею і сплоснічені «де- сенті» на місцевий рі- нок, змусити найбільшню перетит від чуток до діла.

СУДЯМ
ВКЛИКНЕ

Одрезу шість членів обласного суду одри- вально припинили своє членство у професії. Рішення мотивують тим, що професія, якни вони не є своєю, німо- го не дають людям і її соціальному зв'язі.

ВІТАЛИ
МАНКОСТЕНКО.

Коротко

ТУЧА
РОЗТЕЛИЛАСЯ.

На Волинці у колос- пі «Волосинське» Ме- нешицького району ро- вора Туча, яку дога- дала одна з крапих до- роги району Галина Лі- цук, народила чоти- рьох телат. Корова і «дті» почувалися добре. За ними уста- полено особливе до- гляд, переабедно на спеціальній район хар- чівника.

Богдан
БЕРЕЖКА.

24 грудня 1991 року. № 246

ЯКОГО СУСІДА БОГ ПОСЛАВ
НА ТОБІ, НЕ

У селі, де живуть су- суденні, якого, одського держ- уперситету, готові до по- редкуального страку пра- цівників суду першої. Не- звачкаючи на розпорядження керівництва, рішення про пріоритет передачі майна та при- щель комуністичної компар- тії місцевим судам, на Закарпатті. Ім не віддали жодного кваліфікованого метр.

У тісних, без жодних зручностей кабінетах до- во-

УСЬО ЧОГО!

МОЯ МІЛІЦІЯ
МЕНІ НЕ ТРЕБА

До блискучих «вінаходів» нашої, перебуваючи належить і покладати створення гібрид- тишасових комітетів бороть- би із злочинністю. Щопра- да, вони вже припинили свою діяльність, маю чи добив- нись, та оскільки на Дніпропетров- ській «спадщина» тупешово комітету йдуться тільки і сьогодні.

Свого часу в органи міліції додатково набрали 2,5 тисячі чоловік. Новобранці повинні підкорилися силі, варного розшуку, діяльності не- спелитора, натурально-посто- вий служб... І всі вони утри- мувалися за рахунок підпін- сьтв, установ, та домог, колегів і в радослів. Така була свідкована в уладі- до доможеліств, яке нібито було доможеліств свхалиств трудо- вий коментів.

Нині ж «спонсори» від-

Прецедент

дяться працювати підпін- шовим чоловіком, готуючи шовища до розшуку понад 80 різних справ, — розпові- дає голова Мукачівського райнарсуду В. Дубич. — Вочасе у зашуваних са- шівках міському та райному ко- то тільки не поселити — від штабу діяльності, обшорні до сильних підприємств.

Микола ГОРВАТ.

Знак біди

Останній постріл

РЕДАКТОРА

23 грудня біля свого буди- ну лострілом із рушничі ло- чинища своє життя редактор бориславської районної газети «Грудас» Герасименчу зашувати зашувати працівників міліції, але біла- шість, хто знав Валентина Бас- ловича, лринистують, що при- чинною його самогубства є ста- досить неважлива перспектива районної газети. Він до цього на- одомарового товариства з великим болом про її досить скрупу- лозно фінансова і матеріальна ста- новина, про те що в даний ситу- ації доведеться зашувати з, робити людей...

Як би не було, але дуже сум- но і гірко, що журналісти зашувати йти із життя таким-от чином.

Олександр ВІННОКУРОВ.

Київська область.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Голова районної та міської мес- тах та райцентрах краї. Під час розподілу кошичкової майна викон- комобілей Раді тех- «за- бу» про службів Фемі- д. До речі, у просторих впа- ртаментах обшора не знайшла місця й для порпучити парам- ентської газети Овсидно. І таке судилося не вигде-

Микола ГОРВАТ.

Знак біди

Останній постріл

РЕДАКТОРА

23 грудня біля свого буди- ну лострілом із рушничі ло- чинища своє життя редактор бориславської районної газети «Грудас» Герасименчу зашувати зашувати працівників міліції, але біла- шість, хто знав Валентина Бас- ловича, лринистують, що при- чинною його самогубства є ста- досить неважлива перспектива районної газети. Він до цього на- одомарового товариства з великим болом про її досить скрупу- лозно фінансова і матеріальна ста- новина, про те що в даний ситу- ації доведеться зашувати з, робити людей...

Як би не було, але дуже сум- но і гірко, що журналісти зашувати йти із життя таким-от чином.

Олександр ВІННОКУРОВ.

Київська область.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Отакої!

У телефонній розмові члені арбітражу поспішили, що розставляли лише претензії своїх брокерів до клієнтів, а не навпаки. Згодом вони все ж назвали перелік необхід- них документів і запропо- вали пробувати з ними до Мески. Але там без перепустки ніхто і контролю не пропустив. Зате телефонувати в арбітраж, клієнт розповів про ситуа-

цію, на що йому відповіли:

арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Ні ж де до вас проїхати?» — пош- лався чоловік. «Як хо- чені, так і проїхати», — почув у відповідь. — Ми не відмови- лася приймати ваші до- кументи несесть. А як до нас потрапити — ваша пробле- ма».

Згодом з'ясувалося, що чоловік проїхав в арбітраж після торгів, о 18,00, але конто- ра після шість годин вже не

знав, де він.

Микола НЕЧІПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Чергова комерційна вистав- ка, організована споваш- чаю фірмою «Авіко» і зо- шиншотоговельним підпін- шовством «Атлантик» Україн- ського фонду милосердя та злоров'я, відкрився у при- щельній, республіканській Центральному розвитку моди. Від- крився, незважаючи на сумний результат тихх вистав- ков у Донецьку та Ужгороді, де на їх продукцію прихо- дили подивитися лише май- з малыми дітьми. Словачки підпіншій приїхали до Киє- ва, незважаючи на котрим- денну чергу на кордоні у Чопі та відсутність пального в Ужго- роді. Чому? По розрахову- ванню на великий успіх на заході.

Микола ГОРВАТ.

Знак біди

Останній постріл

РЕДАКТОРА

23 грудня біля свого буди- ну лострілом із рушничі ло- чинища своє життя редактор бориславської районної газети «Грудас» Герасименчу зашувати зашувати працівників міліції, але біла- шість, хто знав Валентина Бас- ловича, лринистують, що при- чинною його самогубства є ста- досить неважлива перспектива районної газети. Він до цього на- одомарового товариства з великим болом про її досить скрупу- лозно фінансова і матеріальна ста- новина, про те що в даний ситу- ації доведеться зашувати з, робити людей...

ДА БОГ ПОСЛАВ

Така картина і в інших містах та райцентрах краю. Під час розподілу колишнього компартійного майна виконком обласної Ради теж «забув» про служителів Феміди. До речі, у просторих апартаментах обласна не знайшла місця й для корпусу парламентської газети. Очевидно, й таке сусідство не вигідне.

Микола ГОРВАТ.
Закарпатська область.

Знак біди

ОСТАННІЙ ПОСТРІЛ РЕДАКТОРА

23 грудня біля свого будинку пострілом із рушниці покінчив своє життя редактор бориспільської районної газети «Трудова слава» В. Лисиця. Передсмертну записку зібраві працівники міліції, але більшість, хто знав Валентина Васильовича, припускають, що причиною його самогубства стали досить кепські перспективи рідкої газетки. Він до цього неодноразово говорив з великим боєм про її досить скрутке фінансове і матеріальне становище, про те, що в даній ситуації доведеться звільняти з роботи людей...

Як би це було, але дуже сумно й гірко, що журкалісти змушували йти із життя таким-от чином.

Олександр ВІНОКУРОВ.
Київська область.

НА ТОБІ, НЕБОЖЕ...

Чергова комерційна виставка, організована словацькою фірмою «Авіко» і зовнішньоторговельним підприємством «Атлантік» Українського фонду милосердя та здоров'я, відкрилася у приміщенні республіканського Центру розвитку моди. Відкрилася, незважаючи на сумний результат таких виставок у Донецьку та Ужгороді, де на їх продукцію приходили подивитися лише мамми з малими дітьми. Словацькі підприємці приїхали до Києва, незважаючи на чотириденну чергу на кордоні у Чопі та відсутність пального в Ужгороді. Чому? Бо розраховували на великий успіх на захід-

Виставки

ному ринку — марна справа. Надто серйозні там конкуренти. А наш споживчий ринок сьогодні готовий до будь-якого товару.

«Дерев'яні» карбованці підприємств з «Авіко», звичайно, не цікавлять. Тому налагоджуються контакти з Харківською товарною біржею, через яку й провадитимуться фінансово-торговельні операції... якщо запропоновані умови влаштують українських підприємців.

Олег ПАНЮТА.

Фото Юрія ЮРЧЕНКА.

Базарний день

...А ЇСТИ ХОЧЕТЬСЯ

Ось які ціни зафіксувало на центральному ринку Донецька на 20 грудня: індичка — 250—420 крб.; курка — 90 крб.; крипін — 120 крб.; м'ясо (свинина і яловичина) 1 кг — 40 крб.; сало — 40 крб.; цибуба — 6 крб.; картопля — 6 крб.; столові буряки (пара) — 5 крб.; сметана (1 пітр) — 25 крб.; горіхи — 25 крб.; груші — 20 крб.; виноград — 25 крб.; апельсини — 50 крб.; лимони — 45 крб.; мандарини — 30 крб.

«СХІД».

Доки!

ЩОСЬ У ГОРІ ДЕРЕНЧИТЬ

На Донеччині усе гостріше відчувається нестача води. Об'єкти не добиратимуть до мільйона кубометрів на добу, що складає 30 відсотків добової потреби. Становище настільки критичне, що вже найближчим часом жителі Маріуполя, можливо, змушені будуть дати до «поспугу» Павлопільського технічного водосховища, куди стікаються в основному господарсько-побутові й високомінералізовані шахтні води. До яких наслідків це може призвести, важко навіть уявити.

Проблема нестачі води не нова. Її вирішенняка по-прежнему перш за все із введенням в експлуатацію капау Дніпро-Докбас. Однак завершечка будівництва другої черги гальмується — уже з'являється третій урядовий строк його відкриття...

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецька область.

Скориставшись перебудовою, хоч і дуже повільною в армії, і тим, що військовий атеїзм потроху виводять із арсеналу наших збройних сил, ангели спустилися з небес на землю і порозумілися з генералами. Днями відбулося освячення Львівського обласного військомату. Військовий комісар області, генерал-майор І. Алташин зізнався, що є хрещеним чоловіком, але... Багато років поспіль військова дисципліна була вийнута від Закону Божого, а отже і від загальнолюдських цінностей. Серпневі події стали великим моральним іспитом для генералів, після чого змінилося і

ГЕНЕРАЛИ й АНГЕЛИ ПОРО...

їхнє ставлення до релігії. У військоматі з'явився освячений сцяло-жовтий прапор суверенної України. Це хороша прикмета.

Пам'ятаймо, що усі ми є Божими дітьми. І ті хлопці, що приходять сюди на військову службу, також Божі діти — наголюшували у своїх проповідях священники.

Спільна молитва священників Української греко-като-

лицьке кафедральне те, що яні, конфесію згоди. На ді йти призо облив з три

У МОСКВІ—КОЗАЦЬКЕ ПОСОЛЬСТВО?

З усіх усюд

У Новочеркаську Велика Рада отаманів козацтва Півдня Росії за участю представників козацтва Москви, України, Сибіру, Далекого Сходу та Сахаліну обговорили суспільно-політичне становище на Північному Кавказі.

На адресу президентів СРСР та РРФСР надіслано телеграми з вимогою негайно видати указ про формування й озброєння націо-

нальної козацької гвардії на території Півдня Росії, захисту населення, честі та гідності козацтва.

Учасники прийняли рішення про утворення Ради козацьких республік Півдня Росії та приєднали до неї козацтво. Вищим органом вирішено визнавати Велику Раду отаманів. Прийнято також рішення про відкриття в Москві козацького посольства, єдиного козацького банку та товарної біржі.

«СХІД».

Ростовська область.

Винниченко, Петлюра, Сталін

Цими прізвищами не обмежується перелік історичних постатей, які представлені на нещодавно відкритій виставці літературно-художніх документів у відділі рідкісних книг Кіровоградської обласної наукової бібліотеки імені Крупської. Її тема — «Винниченко між двох сил» — дуже влучно відтворює складний, суперечливий, часом парадоксальний життєвий і творчий шлях нашого великого земляка.

Ось початок його літературної діяльності: ранні оповідання в тодішніх українських і російських журналах, схвальні відгуки І. Франка, М. Коцюбинського, академіка С. Єфремова. І паралельно — супроводжувальна записка в департамент поліції про представлення фотографії одного з видатних діячів Української соціал-демократичної партії.

Зоряний час письменника і громадського діяча — розбудова Української незалежної держави — 18-й рік. На фото — Винниченко і Петлюра, Винниченко і Грушевський. І влітку — виданий у травні 1920 року мандат ЦК Української Компартії про створення закордонної групи УКП у складі товаришів Винниченка та інших. Книжки генерал-хорунжого Ю. Тютюнника і «фельдмаршала революції» творця Червоної Армії, як охрестив його один

автор спогадів, уродженця Єлисаветградщини І. Троцького. Листи Горькому, Сталіну, величезний фоліант біографії «Батька всіх народів» «Короткий курс ВКП(б)», і фотографії розстріляних жертв сталінського терору. Не перелічити всього, що тут представлено. Хоча й представлено далеко не все із спадщини письменника. Маю на увазі його маларський доробок. Адже Винниченко був художником європейського рівня.

Ось стали незалежною державою, може, заведемо сучасну розмножувальну техніку, тоді зробимо й копії картин, — ніби вибачуючись, каже член обласного Товариства єврейської культури Г. Коган.

А чого вбачається? Дякувати треба Геннадію, який повернувся чимало архівів Москви, Києва, Кіровограда, розшукуючи та знімаючи копії не відомих досі документів. Як і працівникові бібліотеки О. Чуднову за те, що відшукав рідкісні книги з першими ранніми творами письменника, міський вечірній газети, що виступила спонсором доброго діла.

Можливо, нинішня виставка започаткує створення майбутнього літературно-меморіального музею великого сина нашої землі.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Телеграфним рядком

ТУТ БУДЕ ДИВО-ПАРК

Білогірське-Дністровська районна Рада кародиків депутатів, здійснюючи земельну реформу, вирішила зарезервувати анаторію Дністровського і Будацького північній території для створення природного національного парку. Можливо, хоч це зупинить тих, хто споруджує тут базн відпочинку, добряче занегаючи природу.

КАНАРСЬКІ ОСТРОВИ — НАШІ!

Чорноморське морське пароплавство придбало за 10 мільйонів доларів шмат землі на Канарських островах. Сек-

саційку для нас угоду довелось «утрачати» в міністерстві оборони Іспанії. Туристична база, яку вкрішеко створити на островах, почне діяти вже через півроку, а її засновники сподіваються на чималу валютну виручку.

ВИКОНКОМІВСЬКІ СНИДАНКИ

Немає потреби шнолярам брати з собою сніданки або гроші на ких. Жоантевий районком Одеси першим у місті авіа безплатке харчування дітей. Вони щодня одержують м'ясні страви, ковбасу, молочні продукти, хлібобулочні вироби.

ПОВЕРНИСЬ ДО МЕНЕ ПЕРЕДОМ...

цію, на що йому відповіли: арбітраж не зобов'язаний займатися перепустками. «Як же до вас прийти?» — поцікавився бідолаха. «Як хочеш, так і проходи», — почув у відповідь. — Ми не відмовляємося приймати вагі документи, несіть. А як до нас потрапити — ваша проблема».

Згодом з'ясувалося, що можна пройти в арбітраж після торгів, о 18.00, але контора після цієї години вже не

працює. Ще можна в РТСБ виласити перепустку, тільки офіс біржі розташований у приміщенні Російського національного банку, а щоб до нього зайти, потрібна спеціальна перепустка. Де її взяти — не знає ніхто...

Шкода, що в Москві немає українського посольства. Можливо, тоді б нас більше поважали московські біржовики.

«СХІД».

Москва.

ЗА РАМКИ УСПІХУ

Як і всі справжні музиканти, «Табула Раса» лише недавно дійшла до якоїсь стабільності існування. Її «узяла під крило» Спілка театральних діячів України, яка близько двох років уважно стежила за пошуками молодих митців.

Менеджером групи є один з провідних українських звукорежисерів Олег Ступка. Саме завдяки його допомозі група вже випустила два магнітофонних альбоми — у 1990 році «Всім рун» і в нинішньому — «Подорож у Па-

ленке». Фільм з такою ж назвою зняли співробітники мовної студії «Гарт» — редактор Валерія Парпара та режисер Олена Зборовська.

А ще «Табула Раса» братиме участь у «Пісенному верісажі-92», який проведуть в січні наступного року. Можливо, цього разу їй пощастить «укластися в рамки»...

Катерина ВОРОНЕНКО.
Київ.

На фото: група «Табула Раса» (крайній праворуч — Олександр Іванов).

ПРОГНОЗ А ЗАМІСТ МІТИНГІВ

(Заклічення).

Початок на 3-й стор.

ження реформ у житті. Але ж старі методи управління економікою вже не спрацюють, а нові ще не діють. У результаті маємо нині кризову ситуацію. А сподівання на політичні мітинги чи політичні дискусії марні, все нині масою підпорядковувати лінійку економіки. Бо тільки зміна форм власності, тільки закінчення людей у результаті своєї праці, спроби вивести країну з кризи. Тому як наголосив далі Голова Верховної Ради України, найбільш часом буде прийнято лише закони про приватизацію та приватизацію.

Щодо розвитку економіки зазвичай, то в основі цього завжди лежать не політичні мотиви, як дехто вважає, а суто економічні. Зокрема, відсутність грошей як таких. Адже заробовані гроші перестав виконувати свою функцію. На зміну йому прийшов товарообмін, який прийнято називати модним словом бартер. Нолі імсьте тому Верховна Рада дозволила Кабінету міністрів парувати економічний дискурс, дехто сподівався на нього, як на панацею від усіх бід. А тепер парувати немає, що чекати стабілізації економіки. При цьому Іван Степанюк підкреслює, що саме грошовою системою ми і проіснуємо, аніж, як скоро можна буде надрукувати. Тому над цією проблемою нині працює кілька груп урядку. І якщо першою підмогою буде впроваджену систему, то в другому

півріччі наступного року можна чекати стабілізації економіки. Інакше — той же бартер і хаос.

Покіж що Верховна Рада має кредит довіри народу. Це підтвердять і всеукраїнський референдум, як йому народ України переважалою більшістю сказав «так» незалежній державі. А отже і парламенту, який прийняв Закон про незалежність України. Далі ж треба парламенту навіш приклади з життя Туреччини, яка протягом десяти років зуміла створити конкурентоспроможну економіку не тільки в Європі, а й на світовому ринку. Народ нашої держави, ці природні ресурси нічим не гірші від інших систем. Тож тепер все залежатиме лише від уміння виробляти в житті радикальні реформи.

Після вступного слова Голова Верховної Ради відповів на запитання журналістів.

— Як ви оцінюєте роботу Верховної Ради І, зокрема, рівень культури депутатів?

— Рівень культури парламентаріїв — це рівень культури нашого суспільства. Не можна сказати, що ми платимо за рівнем законодавчих органів висококорозвинуті країни, але й досвід демократії у нас ще дуже маленький. Тому проблема, яку ми сьогодні не судимо ємності депутатів, а дивитися, так би мовити, в нирок. Тобто, передусім, додуми, які стоять за цими емоціями.

— Хіба ви не хочете полегшити собі роботу, обравши першого заступника?

— Я працюю разом, пристосовувавши до того, за чим працює суспільство. Верховної Ради. Але нині народ України просить дати їм час на обдумування якнайкраще.

— Іване Степанюк, як ви оцінюєте роботу Кабінету міністрів?

— Я багаторічно в чому був невдоволеною роботою нашої уряду до 1 грудня. Оселився вважати, що до цього часу в нас його просто не було. Ми мали паралазі структуру центру. Бо не за уряд, який не має власної політики щодо кредитної, фінансової системи? По суті, він виконував лише функції розподілу і правової адміністративно-командних методів, оскільки економічних заважд не мав. Тому яні йому потрібний кредит довіри для роботи у незалежній державі. Але якщо уряд і надалі посилитиметься і оцінюватиметься на дії Кабінету міністрів Республіки, не проводитиме власну важену політику, то цей кредит дуже швидко вичерпається. На мою думку, необхідний коаліційний уряд, який стимулював би роботу Кабінету міністрів. Адже просукатися вперед можна тоді, коли є анір шляхів у досягненні мети.

— В'ячеслав Чорновіл у газеті «За волю України» висловлює, що ви дуже швидко забудете про співдружність.

— Щодо Мінської угоди, то її укладенню дуже поспімо. Але головне — три республіки прийняли рішення про співдружність, що не замало. Рішення Кабінету міністрів Республіки України прийняло Застереження та Заяву з приводу Угоди. Ці документи чітко зазначають, що ми про яку унітарну державу в рамках угоди. Обов'язкові рішення, спільні паралазі з економічними проблемами. І якщо на таких засадах буде ухвалено Угоду, то вона нікому не шкодитиме.

— Дехто побоюється авторитаризму Президента. Накази, які ви можете протиставити йому на чолі парламенту?

— На мою думку, у Президента повинні бути стру-

на алазності, свій поточек і стиль. Адже він уособлює сувору виконавчу владу. Однак, вона має базуватися на суворості законів. І якщо ти не суворість, твердість іх дотримання і виконання, то ти особисто та Верховна Рада аспіную підтримувати Президенту. А з другого боку, при президентській формі правління парламент існує для того, щоб бути протизагальним. І коли потрібно, скажи своє слово.

— Іване Степанюк, як ви оцінюєте дії Національного банку України?

— Ми створили його і підпорядкували Верховній Раді. Це характерна риса перехідного періоду. Але керівництво банку у зв'язку зі своїм підпорядкуванням вирішило, що додуми уряду можна не прислухатися. Відомо, що Кабінет міністрів все-таки обрав кваліфікованих спеціалістів, ніж у Верховній Раді, а спеціаліст не обійдеться. Більше того — у нас немає спеціалістів кредитно-фінансової системи, оскільки український банк був філією колишнього центрального. Тому треба звернутися до допомоги до інших країн. Сіла також створити заочну школу спеціалістів банків. Тоді національному стане легше. А поки що він про себе не зважає.

— Як ви оцінюєте той факт, що за спільною згодою Раді велася переговори Президента з Геннадієм Бурбулісом? І друге — звідки зможе Україна платити за валюту?

— Вважаю, що Президент має право вести переговори з усіма, з ким він вважає за потрібне. Просто він повинен згадувати свої думки з думками Верховної Ради. Завжди це він несе персональну відповідальність.

Щодо цін і грошей, то я

не вірю, що Республіка зможе собі забезпечити ними у повному обсязі, а не те, що інших. Тому єдиний вихід зоблигатиме тираж купівель багатовалютного користування, які виконуватимуть функцію грошей для купівлі товарів першої необхідності, для дрібних зарплатників. Цим самим ми зможемо захистити й внутрішній ринок.

— Чи не обираються Верховна Рада та уряд розглянути питання монополії на спиртний алкоголь?

— Обов'язково. Монополія на спиртний алкоголь має зберегтися за державою. Адже це одне із джерел фінансування бюджету на соціальні потреби. Однак, не виключаю можливість різних напів з місцевої сировини. Бо, наприклад, якщо на Закерпатті немає спиртавода, то вони можуть виставляти різні вина, слав'янську тощо із своєї сировини.

— Непогода один з генералів заявив, що прототип наступного року аеріально зброю буде вивезено з України.

— Не знаю, звідки — такі розрахунки. Скоріше за все, він некомпетентний у цих питаннях. Спеціаліст стверджує, що зробити це можна за п'ять-шість років. Наш президент, який приїждив призначити збройних сил велику увагу, мав розмову з державним секретарем США, Дішлім. Він висловив думку — з допомогою експерта і з фінансовою допомогою розвинути країну ми можемо знизити рівень збройних сил. Щодо тактичної з ядерним боєголовками, то це питання мало обговорюватися на зустрічі в Алма-Аті.

Василь ТУГЛУК, парламентський кореспондент «Голосу України».

Парламентська хроніка

ПІД КОЛЕСАМИ ПІДПИСАНИХ

Деяне і четверте засідання 20 грудня

На денному засіданні сесії Верховної Ради тривало обговорення в першому читанні проекту Закону України «Про селянське (фермерське) господарство». Розгорнене обговорення, яке тривало, здебільше село дає чекати закону, який би надалі регулював економічні, соціальні й правові відносини між селянськими господарствами, гарантував право на їх добровільність, самостійність, рівність з іншими формами господарювання в агропромисловому комплексі.

Заступник міністра сільськогосподарства України Олександр Денисенко наголосив, що за істотнісіть років існування колективного господарства в Україні не було жодного законодавчого акта про визначення колективного форм господарювання. Його регулювання в правовій захист колгоспників. Окремі правові й соціальні проблеми знаходилися за межами Закону. Тому, на думку Денисенка, в умовах Союзу про келік, допомогу членам, колгоспів, то по кооперації. Це є однією з причин того, що колгоспи в останні роки пере-

творилися, по суті, в керованій зверху державні підтримки.

Доводилося підкреслювати, що селянські колективні господарства тепер наділяються правом володіння і розпорядження своїм майном, мають право на державну захист майна, соціальну захищеність і рівність членів колективів з іншими членами господарств.

Хоча багатобаччівним заявляв проєкт Закону, він все-таки викликав у депутатів немало сумнівів, зокрема, щодо статті десятої. В ній йдеться про земельне господарство, що складається з земельної передачі його членам земельних ділянок. Але про ній добровільно передачі ділянок членам господарства у членів господарства на правах індивідуальної чи приватної власності земель площ що немає. Отже, очевидно, спочатку потрібно провести приватизацію земель, а потім уже створювати колективні — господарства з індивідуальних земельних ділянок.

На пропозицію Голови Верховної Ради України І. Палюка вирішено схвалити концепцію проекту Закону, який колективні сільськогосподарське підприємство. Доручити комісії Верховної Ради з питань агропромислового комплексу, а також з питань відокремлення та соціального розвитку села доопрацювати його і внести на нове розгляду.

Ішній важливим питанням стало обговорення в другому читанні проєкту Закону про фермерство. Як було зазначено, цей проєкт побудований на трьох основних принципах. Перший — рівність усіх форм господарювання колективних, фермерських. Другий — рівність усіх форм власності, довільне успадкування володінь, приватна, оренда власності, тимчасове користування. Третій — рівність умов оподаткування всіх форм господарств.

З урахуванням зауважень депутатів закон прийнято.

Четверте засідання почалося швидким прийняттям у другому читанні в першому читанні і доопрацьованого За-

кону «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

А потім народні депутати у всі, що були присутні у сесійному залі, напружено слухали виступи Прем'єр-міністра України В. Фокіна. Він попросив слова, щоб дати оцінку ситуації, яка склалася внаслідок рішення уряду Республіки лібералізувати ціни з 2 січня 1992 року, та внести пропозицію щодо програм для уряду України в новому кварталі нового року.

На жаль, ні втішного, ні чогось нового Вітольд Павлович не сказав. Він лише загострив увагу на тому, що вже видно неозоримим оком не тільки політикам, народним депутатам, а й усім, хто в Україні: повсюду «лібералізація» ціл спустошено і магізація, і все навколо Майже всі товари, на які встановлено фіксовані ціни, купити практично неможливо. Ціни як чорном ринку нестримно зростають. І чим важче життя чесного люду, тим більше багатіють спекулянти й перекупники.

Не сказав Вітольд Павлович, чи ж порадом чи неможливістю, які намагаються на людських бодах, що довіряє таку багату республіку до страшною збуконі. Завжди в нас в цьому не тільки нішнього уряду. Але ж це два роки тому діяли на народні депутати України багачі, мов у державі, сьогоднішній день, попереджати, що згубно чекати чогось хорошого від старого замазлого апарату, який без московських зв'язків не виживаний працювати.

Роздартуваний виникла виступи голови Національного банку України В. Матвієнка, міністра торгівлі О. Савченка, міністра економіки А. Мімиченка. Депутати не почули переконливих слів щодо захисту економічної безпеки України. Національний банк України не ступає до державних банків. Немає програм протипідприємств та інших заходів, які хоча б трохи гальмували коєса. Доводиться відчувати, що це, на жаль, правду кажучи, це лише початок. Не відступити, Україно.

Володимир ОЛЕФІРЕНКО, спеціальний кореспондент «Голосу України».

24 грудня 1991 року № 244

Адміністрація президента Дж. Буша ухвалила рішення виставити офіційні дипломатичні заклики до державних копійцівників, радників президента, які до кінця нинішнього року. Про це з посиланням на висновок конгресу офіційного діла США повідомлено 21 грудня газета Вашингтон пост. Відзначено, що такий захід різноманітний і політичною мішенню, газета пише, що серед них є радники президента, більшість із яких є кандидатами на швидке визнання, «п'ять республік», в яких побував на чолі урядової делегації. Серед них: Швейцарія, Державний секретар, Росія, Україна, Киргизстан, Казахстан і Білорусь. Проте можуть дістати визнання й інші.

У центрі Нью-Йорка тисячі стожков проклали мітинг у вчорашній день, щоб виступити проти визнання союзу між Україною та Росією. Вони вимагали від президента Буша, щоб він відмовився від цього союзу.

Міністр закордонних справ Фінляндії Харі Ріє, який заявив, що його країна готову визнати незалежність Лівії, республіки Алжир, Сьєрра-Леоне та інших держав. За його словами, республіки, можливо, звернуться за допомогою до США. Щодо відкриття нових посольств, то в разі позитивного вирішення цього питання із об'єктивних буде відкрито в Києві та Мінську.

За повідомленням хорватського радіо, між збройними силами республіки та федеральною армією досягнуто угоди про припинення вогню на період різдвяних свят.

Учора в Хорватії введено нову тисячову грошову одиницю — хорватський динар. Кінцею року населення республіки має обміняти старі гроші на нові за курсом один до одного. Однак, коли економічне становище в республіці дозволить зробити власну валюту конвертованою, хорватський динар буде звільнено кронами.

У польському сеймі відбулося голосування щодо утворення нового складу кабінету міністрів. За словами преси, кабінет Ольшевського, до запропонованого ним складу кабінету входить членкиня групи, які підготували проект економічної реформи, так званий «шоковий» терапію. Згідно з даними повідомлення парламенту не вразилося рекомендації спеціальної комісії сейму щодо кандидатур на посади міністрів.

Після чільних студентських заворушень у столиці Камбоджі Пномпені введено комендантську годину. Центр міста закрито для туристів, які відвідали вчора вранці міністр закордонних справ Китаю та В'єтнаму.

Член палати представників конгресу США Солеріс заявив, що Сполучені Штати, можуть укласти час для забезпечення розвитку Північної Кореї програми створення ядерної зброї. Як повідомив американський конгресмен, під час його зустрічі з президентом КНДР Кім Ір Сеном той заперечив, що в країні ведуть підготовку до вироблення ядерної зброї, що суперечить даним американської розвідки.

«МИ — НЕ НАЙМАНЦІ, А ДОБРОВОЛЬЦІ»

«Один із них пішов воювати тому, що він професіонал з почуттям обов'язку, другий — тому, що керується характером для жінки співачки, третій — для того, щоб його життя мало сенс».

Рег, Брайан та Док — члени цієї стратонічної групи англійців, яка прибула до Югославії, щоб із зброєю в руках виступити на боці Хорватів, яка веде кровопролитну війну.

«Якщо ти не підкасуєшся про свого ближнього, ти не стаєш бути людяною», — сказав 31-річний Рег, худорлявий колишній військовий службовець, який проявив п'ять років у розвідувальній підрозділі британської армії і ніс вахту в Північній Ірландії. «Однак я знав, що ти людина, як на словах обурюється і разом з тим відмовляється підписувати істину і ти нещобувати».

Ці троє англійців вступили до ультраправого британського уряду, відомого як Сили оборони Хорватів, які завоювали солідну репутацію завдяки мужності і стійкості своїх бійців у зонах бойових дій.

Рег омолоде нечисленну групу поранених британських і ірландських бійців, який посилює на різні заклики у тил до сервіс і федеральній армії.

Відлучився з них уже відійшли з Югославією, бо їм набридло нескінченні політичні сутички, угоди та інтриги, за якими йшло політичне життя Хорватії.

Неговірливий 21-річний Док, професійний фелдшер, більше не міг спостерігати за великою системою війни в Югославії, сидів у своєму будинку в Суррей і нічого не роблячи, щоб допомогти припинити кровопролиття.

«Протягом кількох днів я сидів на своєму ліжку, підкасував очі, щоб не бачити Док, лікар цієї групи. — Радий і ніколи не брав участі у боротьбі. Внутрішній голос говорив мені, що я — бовдівний».

Однак потім я вирішив: «Окей, достатньо. Я уявляю собі, як я прибув сюди», — сказав він. Насилу відставився до Югославії через Францію, Німеччину і Австрію, він дозволив до своїх дівчини.

Щоб повідомити її, що він живий.

«Він не зміг би опублікувати це слово, яке вона жила під час нічної телефонної розмови, — сказав Док. — Воно було дуже застужено, бунально шокуюче. Однак ліжкове вона погодилася з тим, що я зробив і йому саме так».

Підприємливий Брайан — найстарший у цій трійці. Колишній військовослужбовець королівської поліції «Зелених курток» і австралійських військ, він проловив 11 місяців коволю в В'єтнамі, він не міг знайти для себе місця у цивільному житті. «Ніколи мене зацікавила моя робота не приносила мені ніякої радості. Я приходив додому пізно увечері і змушений був звертатися до снів. Мені нещодавно було знайти мету в житті, що мені життя мало сенс», — сказав він.

Смислом життя для нього стала громадянська війна в Югославії і завершення по телебаченню однієї хорватської службової особи до англійців прибути на допомогу республіки.

Як правило, Бейтс мав на увазі спільну роботу з двома змінними роздратуваними, а згодом і обуреними, коли висловлює думку, що «якогось люди» — типові наймці.

«Ми — добровольці, яких нічого не платять», — сказав він. — Ми одержуємо сигарети, продукти і вміюють. Що це потрібно справжньому солдатству».

Він не піддався нічому, при презирстві, щодо війни, мавши, які наводили Хорватів на початку війни і зникли, як тільки стало важко.

У конції кровопролитної війни так запліт професійна війна наймців створюють національно-визвольну боротьбу, одиниць, як тільки стає по-справжньому негледно, вони тут же відступають. А коли все закінчується, вони повертаються додому, щоб продовжити жити. Ці люди не дозволяють убивати себе. Вони підставляли під кулі інших, і я маю на увазі не противників».

Агентство «РЕНТЕВІ» (Великобританія).

КОНКУРЕНЦІЯ 3-ЗА КОРДОНУ

Аргентинсько-українську лавату торгівлі та промислу створено в Буенос-Айресі. Говорили про завершення цієї угоди, розширення торгівельних зв'язків і налагодування постійного співробітництва галузей промисловості та обслуговування обох країн. Біля антона цієї громадської організації стоїть аргентинський підприємця українського походження. Діяльність палати на

метамі політичного чи релігійного характеру. Засновники планують нейтралізувати членів закордонних урядів України та Аргентини з конкретними пропозиціями, в тому ж 1992 році відкрити представництво в Києві.

Олег ЯХНО, власний кореспондент «Голосу України», Буенос-Айрес.

Із активістів українських організацій в Україні і підприємців губернатор Іштут Парані Роберт Реніон. Він, і української торгово-промислової палати з'явився конкурент, які, слід зазначити, не сиділи на слівши руки.

ТВОРЧИСТЬ ТА ЕКОНОМІЯ

Нещодавно в Нью-Йорку відбулася щорічна церемонія присудження нагород найкращим товарам, а також найкращим науково-технічним виробам нинішнього року. З усіх «присуджених» найбільше враження на членів журі справила «розумна» фотокамера виробництва компанії «Мінолота». Різноманітні функції цієї фотокамери, настільки величезні, що не тільки самі виробники виробили її розмір знімка, а й розв'язувати творчі завдання, наприклад, знімати композицію, 3-допомогою нової «Мінолоти» можна знімати об'єкти, які рухаються із швидкістю до 300 кілометрів на годину.

Високою нагородою відзначено також нову модифікацію машини серії «Сівні» виробництва японської фірми «Хонда». Оптимізація паливних якостей, вона відрізняється високою економічністю. На 100 кілометрів пробігу «Сівні» потребує всього 4,7 літра бензину.

ВОДА В ПАЛЬНОМУ, АБО ХТО ВІДКРИВ АМЕРИКУ

Нещодавно в Китаї вперше було використано водну енергію для підняття води, яке отримало підпис «880». Одним із композитів, як не дивно, є вода. Вона становить приблизно 30 відсотків. Це дозволяє використовуватися в побуті і, як стверджують англійці, безпечно з метою збереження, Серед інших його позитивних якостей називаються: простота і низька собівартість виробництва, відсутність отруйних мікробів і горючості без кіптяви.

Шанхайські винахідники просувають уперед і в галузі медичних застосувань, які керують горючістю як інгредієнтами якостями. Намає на задню кришку годинника спеціальна речовина, що має магнітні властивості, стимулює кровообіг і травлення, а також сприяє лікуванню гіпертонії і хронічних гепатитів. Лікувальні властивості годинника базується на магнітному впливі на каналі, якими циркулює життя енергія «чжін».

Хто знає, скільки корисних речей ще вивадають китайці для людства, скільки зроблять відкриттів. Може, з часом, що Америку відкриє зовсім не Колумб, а посланець з «Вісності»! Цим рішенням не бракує гласу. Професор Піньчжоу-Сяньдун університету КНР ч. Сяочан стверджує, що він знає багато документів, які свідчать, що в 640 році н.е. існує до двох імператорів могутньої держави «пробили посланець з Аляски».

Інформ-шоу

ШІПНИК НА ШІПНИКІ СІДІТЬ І...

Депутат італійського парламенту генерал Адріано Візіні, він же — колишній керівник контррозвідки Служби військових інформації та безпеки (СІСМІ), надав заяву: «Італія — рай для агентів секретних служб». Чому? А тому, за словами генерала, що мені в країні налічується довіряючих їм ість тисяч активних агентів із новими спецслужб. Бувають тисячі з них працюють на Сілану Барону, ще стільки ж — не арабські спецслужби. Останніх дуже «рівноважують» п'ястот агентів італійської «Моссса». Ще тисячі з двох агентів представляють країну НАТО».

Відомоюю на звичайні, скільки одержують шипники. Візіні сказав: «Згідно з баченням, це значить, що в Європі лір (близько 700 доларів). Колишній провінція техніки об'єднує не кращих російських і болгарських агентів. У холодній війні у них були цілком і вертоплани».

ДІАМАНТИ І ПІРЯ — НАЦІОНАЛЬНИЙ КОЛОРТ

Уперше після 14 років бойкотування перше підприємство-інвесторська ірська візьма участь у конкурсі «Міс Всесвіті-91». Правда, це позбавляє можливість лише після тривалих серйозних переговорів між організаціями конкурсу, урядом ПАР та Африканським національним конгресом, який останнім часом «так» щодо участі «Міс Південна Африка» у всесвітньому шоу.

Але основні суперечки виникли з іншого приводу. За правилами конкурсу кожна учасниця має з'явитися перед журі та публікою в національному вбранні своєї країни. Проте він вбран на дружин перших європейських переселенців, які сільський на ділі ширі і нинішня навісна на ній. Останній національний костюм ПАР — крілий з дуже строкатим етнічним орнаментом.

Організаційний комітет ПАР доводив нам проблемою і карати прийняв рішення: Діама Південна-Деліс виступити у вечірній сукні, оздобленій золотом, діамантами та страусином пір'ям. Не думки провідних модельєрів, ці компоненти якийсьраз відображають національний колорит країни.

ОБЕРЕЖНО! СТАРІ ЗАКОНИ

У світі панує думка, нібито найбільш консервативними, приміром, у справі збереження старих законів є англієці. Англія насправді була інтенсивно в цьому питанні у всіх же так істину Сполучених Штатів.

Наприклад, керівник нинішньої Фінляндії ще досі передає пошани за законами. Імператор Російської і Великого князя Фінляндського. Не поважаючи чинності і закон від 1734 року, за яким король повинен обов'язково іти виробничий міль. Того, що цього не вносив, сильний старість має покарати штрафом, бо інше доводиться платити самому.

А надано одного чоловіка, який по телефону пропонував майбутню за певну плату, було прийнято до суду згідно із тою датою даним статтею, і він отримав 70 тисяч марок. Того, що цього не вносив, сильний старість має покарати штрафом, бо інше доводиться платити самому.

ПОВАЖАЙТЕ БАНК!

Це був філіал Держбанку СРСР. СРСР вже нема — а банк, він не те ж банк, щоб бути замкн. Сьогодні він називається Національним банком України. А що від цього змінився? Так само міни у акціонери андіють теми карбованців. І так само ті карбованці з надзвичайною швидкістю розлітаються. Щоправда, останнім часом деякі частини на цих акціонери з'являються папірець: грошей немає.

Проте такого, щоб їх зовсім не було, мабуть, ніколи не доведеться — на комулізм сподіваємося мало. А от що скоро не буде в цьому банку карбованців — цілком ймовірно. І знову, як у вісімдесятих роках, розуватимуть насирі у цьому будинку з елементарним модернізму гривни за підписом державного скарбника України. Це буде не той Лобідь-Юрчик, про якого писав ще М. Бугаєв, це буде людина нової генерації. Сміливо, ви заступити головним правління Національного банку О. Савченко. Його немає на фото. Можливо, тому, що не вписується мода обличчя в ці повсякденні інтер'єри, а може, й тому, що немає часу позувати. Треба гривни запроваджувати.

А міняти, що розлітаються гроші на нєсі, все одно — чи то власні, чи то анєсі інші. Вони знають — не буде зарплати, не буде в багату чого нічого. Отже, банк — не рушій економіки. Будь ласка, поважайте його — й він зреагує, як кажуть українці у Канаді.

Дмитро ДЕСЯТИНІКОВ

Фото Андрія КОТЛЯРЧУКА

ВІСНУ, ФЕЛДО, ГЯТАВЛАДА ЙДЕ

ДЕ Я МІЙ ЧОРНИЙ ЛІМУЗИН!

Нарешті маємо свободу слова. Навіть більшу, аніж на радостяхці «Свобода». Пиши, проголошуй, ефірі, що душа забажає. І ніхто не поплине «на кінчик», як у старі нездобрі часи. Дуже гадати «ситуація» забавна, незвична, незвична, але це так, що під пів часів анімації у президента Леоніда Кравчука на Львівщині його супроводжували чорні лімузини. Авторці цієї інформації треба було хоч на хвилину вийти на вулиці міста, щоб переконатися: Леонід Кравчук і його група підтримки їдуть у «графіку». Для львівсько-суперинформованого читача інформація про чорні лімузини — го далей не дрібнича.

Не шаста, кинути ті часи, коли преса була придворною, службовою. Ми вже рідкоємося цим цивілізований світ, де четверта влада, тобто преса, не може голеру перший. Ця прорада, вона ніколи не претендує на П'яту і місце, бо кожному своє. Та от іде: з цивілізованості в нас поки що сутижню. У Львові склалася літославна ситуація. Тут мілітські органи масової інформації на душу населення як не являючи в республіці, але обласна Рада, як стверджують її керівники, пообіцяла «своє рушаро, через який можна було б довести до кінця позицію органу влади з того чи іншого питання. Керівники обласної ради в виконанні як обригали, які проводяться «поп'ятити, прагнучи найкращіше розв'язати ситуацію в області. Ну, а наш брат, незалежний журналіст, адедат частіше й дошкунілише «пошпуге» владу. Чи ж безнадійно? Об'єкти для критики є в усіх сферах нашого життя, зокрема і в діяльності Рад різних рівнів, але...

Журналісти втратили почуття допитливості, прагнення сягнути кореня тієї чи іншої проблеми, — вважає заступник голови обласної Ради Микола Горинь. — Нині люди працюють на негативізм і завоювати симпатії півроку кін, нездовольним неможливо. У нас не відраховують до елементів громадянського суспільства, оскільки преса може стати четвертою владою, яка являється рубіній процесі.

На одному з брифінгів керівники обласної Ради відверто визнають, що люди почувують себе беззахисними перед випадами газет. Журналісти газети «Поступу» відповіли пера, називаючи перагоду «ситуація» голови обласного Степана Давидчука — Давидчука, а владу — демократичною. Відкопавши як некоректність стала осянок «оригінального» стійого?

Якось когось з «Поступу» запропонував Степан Давидчук звернутися до суспільства, якщо він вважає критику необ'єктивною. Степан Антонюк, який не розумієся у відповідей. Для нього витрати час ще й на судовий процес — надовго велика робота. Треба віддати належне толерантності обласної Ради: вона не відвела до дискримінаційних заходів.

ЗАЛІЗНА ЛОГІКА ДЕРЕВ'ЯНИХ ПОЖОК

У Львові перша й четверта влади все ж зберігають рівновагу у взаєминах. У Самборі зовсім інша картина. Тут насправді шукають «ворота», керуючись давним, але поки що не зчитаним газетом: хто не з нами, той проти нас. Можливо, це про той час, коли Самбор, який досі не з'ясувався від конфесійного зіткнення греко-католиків і православних, про яке ніша газета вже розповсюдила. Багаторічний соцреалізм так поринає нас з образом ворога, що без нього, схоже, не жити в нікуди. Цей образ виявляється «сиріс» у відному братові, батькові, сусідові, керівникові влади, селянинові. Був би «образ», а почепити його можна на кого завгодно й на що завгодно. Ніша місцевий газетар, який не чує і не бачить, як Самбор на невеличкій території місцевого радіомовлення.

Редактор Оксана Коваль погодилася по радіо схвалюючи монолог з приводу мікроконфесійного протистояння, нагадала самбірчанам про Бога в серці, який «на бачу головним суддою. Журналісти виступили в інтервію місцеву владу, яка не зуміла запобігти конфліктові, однак наголосили, що не претендують на роль третейського судді. Та ефір у ті дні був «належним» і виступили представники конфесійних сторін. Комусь здалося, що авторка бильше симпатизує православним, і зичилися буря в міськимнонію. Щоб заспокоїти думи кола розгніваних і ображених самбірчан, міськимнонію вирішили... прийняти рішення ради міськимнонію про закон. Причому рішення Самбора здебільшого стали і її колеги — журналістка Тетяна Голубово і радіоінженер Юрій Кіт.

Прокурор міста Владислав Скопечь має намір опротестувати незаконне рішення. Він уне не раз нагадував міськимнонію про закон. Причому він дозволяв собі відступити від теми і прочитувати одне з опротестованих рішень міськимнонію від 21 березня цього року. Розглянувши міськимнонію ситуацію, міськимнонію вирішили: «Заявляти

правохоронним органам та населенню м. Самбора, що всі засоби впливу на розвиток ситуації в межах своєї компетенції виконано вчорашня, і тому вся відповідальність за подальший розвиток подій лягає на правохоронні органи». А через півроку виникли новий виконком знову перелав на себе відповідальність. Цього разу на радіожаурналістів. Головине — вчасно заявити «спричиню». Це ще один доказ того, що різниця владі в форма правління, при якій істотно встановлюють голосуванням, дискредитувала себе знову. Незалежно від політичних орієнтацій...

Та цього разу прокурор не зміг опротестувати незаконне рішення, бо його як такого не було. Була розмова, була воля виконкому і... трохи спеціалістів викликали на вулицю. Місто, де зачищено через майнові конфлікти храм, де люди моляться на вулиці, а в перервах між молебнями з'являються вагончики до допомогого масивних дерев'яних лавок (продукція місцевого мебелового комбінату), а не Христосове вчєння, дуже легко постанати діями. І Самбор загнурав. Одні підтримують Оксану Ко-

три року. Зорин Володимирівич, прочитавши загалу, згнзху з полієтійку.

Я не раз підтримувався з Оксаною Коваль. Мені зампонувала її розважальність, мудрість. Навіть час в контексті з суспільними чинниками. І здавалося вона не тому, що забрало волю, щоб постояти за себе, а саме з огляду на політичну ситуацію в місті. Оксана Коваль, зрозуміла, що незалежним журналістом можна стати тільки у вільному суспільстві. Вільному від передуред, дешевих політичних інтриг, від командно-адміністративних утисків, інстинктивних жорів.

— Я зрозуміла, що Зорин Володимирівич такий же беззахисний, як і я, поспівала мені в голос. Політичними розлідами й тиснуть. Сиди. Нас із ним згнзхили на дуже вузькій клавді. Коли ми розмовляли, до кабінету вийшов голова районного осередку Руху Степан Циганко і беззвучно заявив: «За вас проголосу, нині і керуйте!» під час референдуму. Така знайома тональність «цихних виважень!» Мені стало шкода Зорина Володимирівича, і я написала заяву.

Аналогічну заяву про продовження декретної відпустки до червня 1992 року написала і Тетяна Голубово. Своєю часу обидві мені залишили своїх дітей на бабусі і вийшли на роботу тому, що районна газета розкопалася на два колективи й радіомовлення повисло в повітрі. Завдяки оперативній діяльності невеличкого колективу я передусім Оксани Коваль радіомовлення стало громадською і його працівники заробляли на себе самі.

Після того, як журналісти написали заяву «члор від редакції» знайомили. Сюди прийшла і Тетяна Голубово. Юрій Кіт, який виступав за тристоронній виступ, Крив Боже, коли «їти влада» відчужує свою силу. Вона неперевана, непрогнозована, а тому страшна. У Самборі «їти влада» підійшла дуже близько до порогу першої. І допомогли їй у цій місцевій політичній ідеї.

УСПІЛІЧНА РАТА

Зорин Попадюк ознайомив мене з унікальною заявою від громадсько-політичних організацій Самборщини: Руху, товариств «Прогісат», Союзу українців, УРП, товариства «Січ» і «Надзвичайне». Звернення до вас з вимогою не поновлювати на роботі місцевого радіомовлення Львову, Оксану, Кіт, Юрія, Голубову, Тетяну, які були відсторонені від роботи 1991 р. Самбірський міськимнонію у зв'язку з провокаційним виступом в ефірі». Заява підписана 880 підписами громадян Самбора.

Вважаю, що цей документ є ударом у спину самій ідеї демократії і правопорушенням. Провокаційна політична рата — проти трьох. А насправді — проти закону і прав людини. За що ж боротися? Саме за правозахисну діяльність свого часу студент районного фізкультурного Львівського університету Зорин Попадюк потрапив за ґрати і провів там чотирнадцять років разом із Вячеславом Чорномовцем та іншими політичними. Коли постанала проблема вибору, Зорин Попадюк розумів, що керівник органу влади перехідного періоду виграє велику драматичну роль. Нині він терпляче несе свій тернивий в'язок і прагне, як говорив мені під час зустрічі, дотримуватися золоті середини в конфліктах, зокрема міськимнонію.

— Та золота середина не влаштує ні одних, ні других, тому сторони вдаються до силних прямих. Люди, які свого часу привели нас до влади, тепер висувають свої вимоги. Особливо складні взаємини в Рухом. Мався нині адедат з одного боку — виконком з іншого — громадсько-політичні організації, які керуються революційними гаслами. Зароджується неоміжкомуні, який не сприймає зокрема розсередження. Не треба нагадувати, який ройськ внашому місті підпріємче Мамедов, який ройськ для самбірчан багато корисного, і тому ми його підтримуємо. Він має свій магазин, цехи, де виготовляють меблі і постачають більшість меблів знайденого виду і на міжнародну арену. Та не сподобався він там, то політику ставнє вище від економіки. Один з депутатів заявив мені з революційним: скоро в Самборі другою державною мовою стане українська мова.

Самбор нещодавно вивинувалося 750 років, Гар не, ошатне місто — одне з найбільших на Львівщині. Воно має глибоке історичне й культурне коріння. Однак і Зорин Попадюк, і молоді самбірчані підтвердили мене вряжати правоту.

— А зачєн зяється культура? Красніш людей свого часу зберігали.

— Ніколи мєліла. Тому лєвдємі зломившим кинувши ідею Зорина Попадюка пляшку із залпальною рідиною. Залпалла іскра чєра містом, гоні позицію «золотої середини» можна зрозуміти. Та тільки не в конфліктній ситуації, а в ситуації, коли треба було поводити всі політичні пристрасті керуватися законом. Бо юрба не заспокоїтєся й шукайте нову жєртву...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

валь та П колєс, вважають їхні передачі високопрофесійними й користуються великою популярністю. Із уст окремих депутатів.

— Він не капа, не патріот краю. Ні до церкви. ані на митинги не ходить. У Оксаниній матері нині підкопався, коли почула репліку з ефіру.

— Ваша дочка зрадила інтерес українського народу!

Однак емоції з емоції, а закон є закон. 18 нвотня міськимнонію ухвалив рішення про відвоювання діяльності місцевого радіомовлення й винятку належної грошової компенсації трьом його працівникам. Відтоді розпочався новий етап комєлі, який можна було-б вєсміяти, якщо обійшлось без звинувачень з людської гідності. Загадовано зник ключ від редакції. Поважні люди, керівники виконкому, відповіли собі одні й жалили: «Нема». Маччи в ризках згадале рішення, редактор Оксана Коваль могла відчинити двері з допомогого слюсаря, могла вийсходити в ефір за сприяння з'являється, які пов'язані з професійними принципами. Вона дочекалася, коли модне нині голодування Я-пєкєтування. Ничего цього Оксана Коваль не зробила, бо ні в лоту не хотіла виступити від закону, від своїх моральних і професійних принципів. Вона дочекалася, коли повернується з відпустки голова районної Ради Зорин Попадюк, і пішла до нього. Після м'якшаних розмов «здалася» написала заяву про... продовження декретної відпустки до березня 1992 року. У березні П третій дитини, доєщє, вивинється

4) мати доступ до документів та матеріалів інформаційного характеру за винятком тих, що спеціально охороняються законом;

5) на підставі пред'явлення посвідчення журналіста перебувати в районах стихійних лих, катастроф, в місцях аварій, масових безпорядків, на мітингах і демонстраціях, на територіях, в яких оголошено надзвичайний стан;

6) звертатися до спеціалістів при перевірці отриманих інформаційних матеріалів;

7) відмовлятися від публікації матеріалу за власним підписом, якщо його зміст суперечить, особистим переконанням;

8) на збереження таємниці авторства.

Журналіст зобов'язаний:

- 1) здійснювати програму діяльності друкованого засобу масової інформації, з редакцією якого він перебуває в трудових або інших договірних відносинах, керуватися положеннями статуту редакції;
- 2) перевіряти достовірність інформації, яка готується ним до публікації;
- 3) задовольняти прохання осіб, які надають інформацію, щодо їх авторства, або щодо збереження таємниці авторства;
- 4) відмовитися від доручення головному редактору (редактору) чи редакції, якщо його виконання веде до порушення Закону;
- 5) пред'являти посвідчення та пред'являти посвідчення журналіста при здійсненні професійної діяльності;
- 6) поважати права, законні інтереси, честь і національну гідність громадян, права і законні інтереси державних органів влади і управління, підприємств, установ і організацій.

Журналіст несе відповідальність за перевищення своїх прав і порушення обов'язків, які не відповідають його професійному статусу, перед редакцією та іншими особами в межах чинного законодавства України.

Стаття 28. Акредитація журналіста

Редакції друкованих засобів масової інформації мають право за погодженням з державними органами та органами громадських об'єднань акредитувати при них своїх журналістів на визначений або невизначений строк.

Орган, при яких акредитований журналіст, зобов'язаний заздалегідь попереджувати його про проведення засідань, нарад та інших заходів, забезпечувати стеогограми, протоколами та іншими матеріалами.

Прийняття акредитації журналіста можливе тільки за рішенням органу, яким його акредитовано, погодженим з редакцією друкованого засобу масової інформації.

Стаття 29. Видаєць друкованого засобу масової інформації

Видавцем друкованого засобу масової інформації може виступати суб'єкт підприємницької діяльності, який здійснює функції матеріально-технічного забезпечення видання друкованого засобу масової інформації, на підставі пред'явлення засновником (співзасновниками) свідоцтва про його державну реєстрацію і укладеного між ними договору.

Стаття 30. Продукція друкованого засобу масової інформації

Виготовлений видавцем тираж окремого випуску друкованого засобу масової інформації, який підписаний редактором (головним редактором) до виходу в світ, є продукцією друкованого засобу масової інформації.

Вилучення тиражу чи окремої його частини допус-

ку надіслати до редакції чітко висловлені
итовні зауваження і пропозиції до проекту
з поміткою на конверті «До проекту Зако-
преса». Частина листів буде опублікована, а
якщо будуть передані Колегії Верховної
України з питань складання та засобів масової
інформації для доопрацювання проекту Закону.

ТАІНІ

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

[подписи] Кабінету Міністерств
України і доопрацьований про-
єктом групує на його підго-
тову управлінням інформати-
ки та зв'язками. Колегія Вер-
ховної Ради України з питань
гласності та засобів масової
інформації]

борних органів, порядком ут-

ворення майна редакції, по-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

написати угодою між за-

реєстрації друкова-

масової інформації

ється при зміні за-

своєї редакції, зміна

назва, періодичності,

читачкої аудито-

ри, якщо склада

на, повинна

4) мати доступ до докумен-

тів та матеріалів інформа-

ційного характеру на вжит-

ом тих, що спеціально охо-

рюються законом;

5) на підставі пред'явле-

них вимог, журналіст може

перебувати в робочих стат-

тях, катастроф, в місцях

висловлення беззасторож-

лих, на мітингах і демонстра-

ціях, на територіях, в яких ого-

лощено надзвичайний стан;

6) журналіст має спеціаль-

ні права при перенесенні отриманих

інформаційних матеріалів;

7) відомості від публіка-

ції матеріалу за власним

вільним, якщо його зміст

суперечить особистим пере-

конанням;

8) на забезпечення таємни-

ці авторства.

Журналіст зобов'язаний:

1) здійснювати програму

діяльності друкуваного за-

соби масової інформації, з ре-

дацією, повною чи частин-

ною, в трудових або інших до-

говірних відносинах, керуван-

ня матеріалом відповідно до

законів, постанов та інших ак-

тів законодавства;

2) переверити достовірність

інформації, яка надана;

3) задовольняти прохання

осіб, які надають інформа-

цію, якщо це авторство, а

якщо особа, яка надає інфор-

мацію, не є автором;

4) відмовитися від доруче-

ння (головний редактор ре-

дації) виконувати інші функ-

ції редакції, якщо це не пору-

шує інтереси редакції, якщо

журналіст не є автором;

5) представляти та пред'-

являти повідомлення жур-

наліста при здійсненні профес-

ійної діяльності;

6) поважати права, закон-

ні інтереси, честь і гідність

населення, права і законні

інтереси держави, державних

органів влади і управ-

ління, підприємств, ус-

тановлені громадян і окре-

мих громадян, а також у

суді.

Журналіст (головний редак-

тор) несе відповідальність за

виконання вимог, що став-

ляються до діяльності засоби

масової інформації з мис-

леним змістом, згідно з

Законі та інших актах

законодавства України.

Стаття 28. Акредитація

журналіста

Редакції друкуваного за-

соби масової інформації ма-

ють право за погодженням з

керівними органами та ор-

ганіями громадських об'єд-

нань акредитувати при них

журналістів, які не є ав-

торами, згідно з визначеним

статком.

Органи, при яких акредито-

ваний журналіст, зобов'язан-

і забезпечувати поведінку ви-

даних його про проведення за-

писки, наряд та інших ак-

тів, забезпечувати стеногра-

ми, протоколами та інші-

ми матеріалами.

Прийняття акредитації

журналіста можливе тільки

за рішенням органу, який

має юридичну, необхідну

згідно з редакцією друкова-

ного засоби масової інфор-

мації.

Стаття 29. Видаєть дру-

куваного засоби масової ін-

форматі

журналіст зобов'язаний:

1) здійснювати програму

діяльності друкуваного за-

соби масової інформації, з ре-

дацією, повною чи частин-

ною, в трудових або інших до-

говірних відносинах, керуван-

ня матеріалом відповідно до

законів, постанов та інших ак-

тів законодавства;

2) переверити достовірність

інформації, яка надана;

3) задовольняти прохання

осіб, які надають інформа-

цію, якщо це авторство, а

якщо особа, яка надає інфор-

мацію, не є автором;

4) відмовитися від доруче-

ння (головний редактор ре-

дації) виконувати інші функ-

ції редакції, якщо це не пору-

шує інтереси редакції, якщо

- Два інтерв'ю на одну тему

ШЛЯХ ІЗ ВАРЯГ У ГРЕКИ

— Думаю, що не варто бу-
ло спосилатися на підписання
Угоди, і ось чому. Ук-
раїна ще не визначила своїх
ратерських інтересів, не
визначила свого місця в гео-
тичних координатах, а на-
мему Угодю вже вказують,
наше щастя. Тобто нама-
ються довести, що воно в-
теграції з республікан-
лишого Союзу. Я ж ду-
ю, що ми як європейська
ержава повинні інтегрува-
ся з Європою. Але разом з
ми майбутнє співробітні-
з Росією. Саме співро-
тичати.

— Так, я не очінував від Уряду підписання цієї угоди, і я тактичний хід?

— Так, я не очінував від Уряду угоди тільки в стратегічному плані. До певної міри це так, хоча, напевно, це не так тактичний хід, що дехто не хотів, щоб підписали угоду, і це не так тактичний хід якогось лішого маневру з боку колисьного президента. Аліє варто тільки розглянути виступи тієї ж людини, яка, швидше за все, була причетною до цієї угоди, і я думаю, залучаючи її до цього, це було дуже гідно з обставин, яка примушувала нашого Президента підписати цей документ. Але це була одна, навіть заважливша обставина — це діяльність, яку здійснював безпосередньо Кабінет міністрів у процесі протягу тривалого часу, нічого не робив.

[illegible]

— Мається на увазі, чи існує загроза стягнення на нас з боку якогось нового політичного союзу?

— Безумовно, в цій Україні є такі моменти, які переконують у тому, що в Україні створюється новий проєкт.

ПОТ

Як свідчать результати соціологічних досліджень, проведених у столицях трьох слов'янських республік, у Москві Угоду про СНД підтримують 4 відсотки антитравників, у Мінську — 76, а в Києві лише 50 відсотків. Це переконує у тому, що імплементація свідомість неохоче сприймає.

се-таки стирчать. Наприклад, стаття, де йшлося про порушність та недоторканість кордонів в рамках співдружності. У такий спосіб зобулилася спроба перевести зовні кордонів в адміністративну площину, а це, в свою чергу, породило б конфлікти в майбутньому.

Друге. Я проти такої відкритості кордонів, яка пропонується. Бо можна говорити про безвізовий проїзд громадян чи про безмитне пересування товарів, але коли ми говоримо про відкритість кордонів, то таким чином власними руками знищуємо ще одну ознаку національної державності.

— Можливо, ці прорахунки пов'язані з тим, що Угоду готувалася поспіхом, за одну ніч?

— Є й це, але я нажу не про якісь дрібні неточності, а про питання, що стосуються стратегії. Адже як можна було записати, що члени Співдружності координують свою зовнішню політику? Та під цю шапку можна засунути всю нашу зовнішньополітичну діяльність, що теж є одним з атрибутів державності і незалежності.

— Отже, ми прийшли до того, що відписаний документ стосується скоріше сьогодення, ніж політичного моменту, ніж стратегічного напрямку української політики. Якою ж повинна бути наша стратегія?

— Ми повинні говорити про загальнодержавний економічний інтересів. Так, як це робить кожна держава на світі. Тому я оцінюю ці дії Уряду, потрібно розглянути ці через призму інтересів України і Росії. Річ у тім, що сьогодні в світі існують три центри, які визначають тенденції економічні та політичні: поле на планеті. Це Західна Європа, Тихоокеансько-азіатський регіон та Америка

Наш співрозмовник — народний депутат України Іван ЗАЄЦЬ.

звичайний ант купівлі-продажу.

— Існує думка, що коли Україна утрималася від підписання цієї Угоди, то призвело б до звичних укладень з іншими республіками. Насамперед з Росією.

тим, що між країнами Тихоокеанського регіонального співробітництва та такою особою СРСР, яка має намір здійснити такі ж саме безцільні схеми щодо зникнення людських істот.

Союз республіканців утворився в ті конюпності державки за історично-економічними. Тобто Українському повинно було бути в Європі, а не в Азії як це видно із Конституції Союзу. Президентів, як і в Європі, не було, тільки розробки, а саме створення держави, співпраця з СРСР, таємні передачі в СРСР, а на волю СРСР, а на волю СРСР, а на волю СРСР.

Для того, щоб зміцнити співдружність Батьківщини з Чорноморською смугою, я веду до ініціативного пошуку взаємодії з цим регіоном.

те годі бачиться
...хил'я?
...копейська дер-
...заключено
...бути ней-
...мо маємо інте-
... Європу і тільки
... при цьому ми
...відносини той
...вплив маємо
...а Росією. Хай
...70 відсотків
...ок, але це по-
...інтеграція, а

— І, повертаючись
СНД, яким ям бачаться і
го перспективи з точки зор
пункту інтереса?

— Думаю, що ви умієте йти так, щоб не хотів, щоб йшли такою стежкою. Сьогодні потрібно чітко зорієнтувати народ в одному напрямі, до єдиної волі, а Угода знову штовхає нас шлях невизначеності. То час уже чітко сказати, наші інтереси такі-то, венті нашої діяльності такі-то, що ми стабільно будемо вистоявати обираючи шлях.

[illegible]

— Тобто ян бн тактика
завадила нашій страте
Тим більше, що маємо гір.
(історичний досвід.

— Так, спочатку треба побудувати власний дім, потім, звернувшись до Ісуса, відшукавши таллінських наставників, вивісити їх на рівень громадянства держав, можна було б почати годувати конкретні потреби громадян, виробляти спільні проекти тощо. Саме таква функція, яку виконувала б вишкільна школа, дозволила б визначити молодих незалежних державних діячів, які б могли захищати свої інтереси в світі і в Україні.

Сергій ЛАВРЕНЮК
спеціальний кореспондент
«Голосу України»

ПОТРІБНА РЕАЛЬНА ДЕРЖАВНІСТЬ

ПОДІЛНИТСЯ СВОЇМИ ДУМКАМИ ПРО СПІВ-
ДРУЖНІСТЬ НЕЗАЛЕЖНИХ ДЕРЖАВ РЕДАКЦІЯ
ПОПРОСИЛА ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ РУХУ ОЛЕК-
САНДРА ЛАВРІНОВИЧА

— Існують різні думки щодо Угоди про співдружність незалежних Держав. Одні вважають її кроком до нового союзу. Інші — що це спроба побудувати відносини між державами колишнього СРСР на нормальній цивілізованій основі. А що ви думаєте з цього приводу?

— Розглядаючи Угоду, треба враховувати існуючі реалії. У світі все ще існують Союз Радянських Соціалістичних Республік як суб'єкт міжнародного права. На сьогодні середній його немає механізмів керування, але це по кордонах війська, які їх охороняють — це геополітична реальність. Крім того, існують потужні збройні сили, які ще до сьогодні керуються з одного центру існують й багато інших інсти-

туцій, які визначають державність суб'єкта міжнародних відносин. Усі вони сьогодні ще притаманні тому, що ми називаємо «колишній Радянський Союз».

Репертуаром і грудня підтвердив Акт проголошення незалежності України. З погляду права Україна декларативно стала незалежним державою. Але держава лише тоді стає державою, коли вона повністю контролює свою територію, свої кордони, внутрішню політику тощо. А для цього потрібні відповідні державні інституції, законодавча база, потрібні реальні вазелі влади. Потрібні й існування інститутів громадянського суспільства, які були б запорукою від можливого повернення до тоталітаризму. Всього

цього в Україні ще не існує.
Тому найперше, що треба
зробити — це подати про
будівництво інституцій державності. А для цього по-
трібно вважувати і внут-
рішні, і зовнішні чинники.
Найголовніше — це мати
механізми захисту своєї те-
риторії. Далі — треба створити
механізми захисту своєї
економіки. І, нарешті, — ме-
ханізми захисту своїх гро-
мадян. Усі ці питання немож-
ливо вирішити, якщо ігнору-
вати наявність колосальної
великої імперської держа-
ви, розвиток подій у її час-
тиках.

Весь світ турбує ядерна зброя, розташована на території України. Знайдений варіант політичного контролю над такою частиною ядерної зброї, яка розташована у нас, безпосередньо керівництва нею і розробка механізмів її ліквідації — це оптимальний варіант.

— З Москви, з Росії лу-
нають голоси про те, що не

обхідно запровадити в президентську посаду, створити якісь центральні структури чи не буде свідружність новою державою?

Я думаю, це чергові пропагандистські кампанії формування громадської думки, яка ігнорує існуючі документи. А в документах Ратифікаційного акту чітко зазначено, що Україна, не може жодної згадки про те, що існує співдружність між Україною з суб'єктом міжнародного права. Можливо, це певний історичний момент окремої статті, де б йшлося про зворотню, тобто про те, що вона не може бути в принципі суб'єктом міжнародного права. Можливо, це треба бачити за наміром зникання України в його інших підлозі. Це про якого президента навіть теоретично мова йти не може, бо сказано тільки про наявність окремих юридичних осіб, а не про результати з окремих конкретних питань.

— А як щодо спіл
рошової одиниці? Чи не
те «дереви́ний» карбоа
ним важелем, за допом
кого керуватимуть У

— По-перше, слід уявити, що в Угоді про дружність незалежних країн немає загалом жодної скоринованої грошової одиниці. Є окрема економіка, підписана в Європі. Там говориться про гроші скориновані по відношенню до грошей з упродовження грошової одиниці. В той час як гроші в Україні буде впровадити неможливо, бо грошею ніякого сумніву не буде. Тому наші зусилля будуть спрямовані на те, щоб гроші в Україні були впроваджені, і наскільки мені відомо, це відомося не тільки мені, але ця скоринованість грошей — позитивна думка.

Сергій ДРАЧУ
Рух-прес — спеціаліст
для «Голосу України»

Комерційні виставки закордонних та вітчизняних товарів.

Ми надаємо нашим клієнтам:

- виставочні зали загальною площею 1800 квадратних метрів;
- виставочне обладнання світового рівня;
- мінімальні розцінки для українських підприємств;
- консультації фахівців найвищої кваліфікації з маркетингу, консалтингу, економічного права;
- швидке і кваліфіковане укладення контрактів;
- бізнес-обслуговування, надання інформації про українські та зарубіжні фірми.

На наших виставках — якісні товари з Голландії, Угорщини, Чехії, Словаччини і Болгарії.

На виставці в «Українському бізнес-центрі» вам допоможуть гідно представити свою фірму і знайти вигідних партнерів.

Ви не знаєте, як продати свою продукцію на ринку?

Ви починаєте нову справу і хочете спробувати свої можливості?

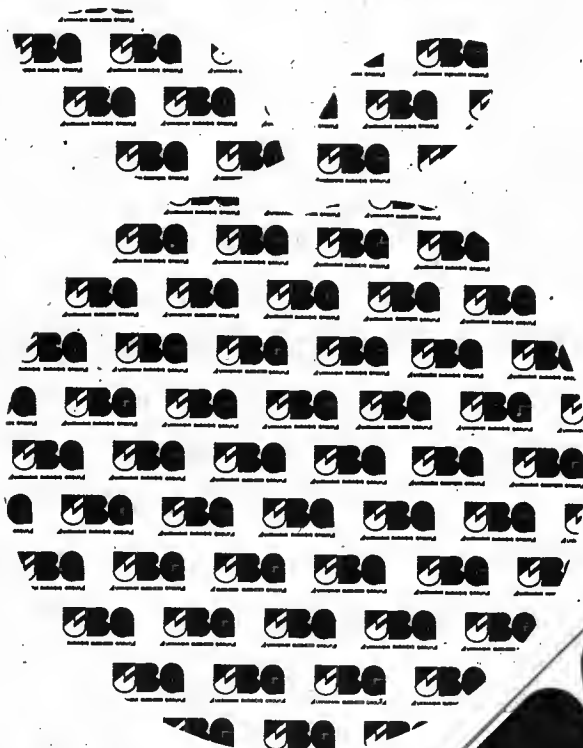
Ви шукаєте солідного партнера або вигідний контракт з іноземними фірмами?

Вам потрібен людина-консультант у морі світового ринку?

Звертайтеся до «Українського бізнес-центру»
UBG — КОМЕРЦІЙНИЙ ЛОКОМОТИВ
УКРАЇНСЬКИХ ФІРМ!

У нас з 1 червня діє постійна виставка-продаж товарів народного споживання, технологічного устаткування, новітніх технологій європейських, американських та південно-східних фірм.

На вас чекають вигідні контракти за цінами нижче світових.

РЕКЛАМНИЙ ВІДДІЛ UBG ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ
НА ДІЛОВУ РЕКЛАМУ ВІД СОЛІДНИХ ЗАРУБІЖНИХ І
ВІТЧИЗНЯНИХ ФІРМ.

ВЕЛИКИМ ЗАМОВНИКАМ І ПОСТІЙНИМ КЛІЄНТАМ
НАДАЄТЬСЯ ЗНИЖКА АБО ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ
РЕКЛАМНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ХАРАКТЕРУ.

Наша адреса:

252156, м. Київ, вул. Кіото, 19 (Торгово-економічний
інститут).

Телефон: 544-60-31.

Телефакс: (044) 544-39-74.

На сімейну раду

«АБО РОБОТА,
АБО СІМ'Я»

Я-типова радянська жінка: без служби в «копії» не уявляю життя. Давно іншої думки про мене «приспівали на цій землі» чоловіки. Втім, вважаю, що я маю займатися виключно домашньою, вихованою дітьми, заняттями. Промислу, його підприємств, дитячої зростає з кожним днем: я вже боюся очини побити за венецію, боюся чимось зайнятися, боюся Зрозуміти, а зосім не уявляюся від домашніх справ чи від доглядів за своїми дітьми. Борюся. Боже, нехай мені не зрозумію, бо не маю ні мене справді дуже мало. Ага й покинути роботу також не можу.

Коли ми одружувалися, і мови не було, що в «перевисхідності» не домогосподарю. Навіски, чоловік жаво цікавився моїми побутовими справами, раде устатку, переняв за наведіння. І ось, через десь рік, мавши...
Я у розпачі. Щаслива сімейна життя, вчому по-доброму задригли аж наші знайомі та приятелі, розважаються на очах. Втім, вони ще й дають задрать, бо не знають правди. Я не з тих, хто похвалюється з притягальною номіною сімейною. Сварюся. Та й він у цьому відношенні — «партизан».
Або робота, або сім'я! — пошукай в чорот ушпалити. Звичайно, я в «поступаєся принципами» — заради безоглядності своїх дітей, мене не впевняє, як буду, коли похвалюся, так «поступаєся» маму — з хронічним поганим настроєм від того, що доводиться «наступити на горло власній пісні», і на закінчення: я дуже люблю свого чоловіка.

Ю. В.

Кінь.

ЮРКО ОБРАЗИВСЯ,
І Я ГОТОВИЙ
«ЗДАТИСЯ»

Я штурхую свого десятирічного сина при його однокласниках. Це одражав «трикут» з географії. (Не мене дуже роздразнює, бо я сам географ). Воно ж, мав, не прийшло після уроків додому. Знайшов його пізно вночі на воззисті. Тетер Юрко зі мною не розмовляв. Мав, але не їсть, збід, погані спить. Дружина плаче, каже, що в своїй «дурниці методами» знайшовся з дитиною. Мав, я самого барю, мав, але ж в батько. І повинен виконувати сина в суворих правках. Як тетер порозуміється з Юрком, сам не знає. Він нагадає загину тварину. І я готовий «здастися». Тільки хочу це зробити з гідністю. Як саме — може, хтось підкаже?

В. П.

Тарнопіль.
Від радощів. Нагадаємо, шановні читачі, автор подібних пісень живав на своїй посаді. Сидів як с багато досвідчених, тонких спеціалістів з родиною, справи — не залишався безвідповідальним.
Звернувся до Людмила КОХАНЕЦЬ, спеціальний кореспондент «Голосу України».
Фото Андрія КОТЛЯРЧУКА.

І ШОВ другий рік фактистської окупації. Єврейський родий Гермер пощастило в перші місяці масового знищення євреїв гестапівцями сховатися від катів у лісах. І тетер Гермер пересувався з місця на місце в холоді та голоді. Бо не завжди вдавалося крадькома, маючи при собі, однієї годі, із знайомих селян-українців, щоб роздобути харчів на кілька днів — по селах нинішньої поліції, фашистської пресування.

Отак знесилено до краю Гершин Ремер, його дружина Та та молодий Сейда і Нута та однієї ночі допознали до обійста Василя Юрковича Бодуляка, що було розташоване між густими тайми та перелісками на присілку Ворісцієв с-а Сопотатова Косівського району. У хаті вже сидів. Старий Ремер несподівано постував у вікно. Другий. На запитання господаря: «Хто там?» Ремер ледь чути змимов: «Пане Бодуляк, випустіть до хати».

Василь Юркович засівши на канади, відчинив двері й до господаря увійшов. Нудили люди, від поспуду на яких у Бодуляка похиталися серце. До війни він знав Ремерів, як і багатьох місцевих євреїв, з якими був у добрих стосунках. І тетер, побачивши їх такими злидненими, не знав, що й робити. В поспіху похитав на стіл підбіжувача житнього хліба та поставив разуючю молона й зарозумів нудилим гостей похитачі. А далі вони розмовили господарям (тут вони прокинулися й дружина Бодуляка і підліток сини) про свої кілмачисті повення в постійному праху та безбезді. І порозуміли, як який майже не надіялися, що знають, що за допомогою євреїв фактистські розстрілювали немців. Але, як майже народне приств'я, «той, хто тоне, за солоником красться». Та й внаслідок вкрай лийн дельти остаточно сідно на португук.

Бодуляк подумав хвилину, а далі залитав у дружини: «То як, Насеті?»
Господня, на очі якої налетіли слези, відповіла: «Шо Бо дасть, те й буде. Не маю людей на погнбелі». А саму при думці, що може статися з її сім'єю, якщо про це допіддалася б фашисти, як мерзоту вдарило. Та жінка пересилена ще відчувати, й оос з чоловіком поділася до ставін. Там вони до ранку настійно виталим крикув. В. Ю. Бодуляк постелив на дню кілька дощових, прикутих у рамо, прикрив її радником, й перед світанням сідня вместила єврейська сім'я. Нове помешкання, приміщення доплати зном, наверх якого нагребли вбранних з ясел неолодичі сина та соломки. Лише в тутку влітку спалили, а влітку зашарили шліфну для пошті, як же теж прикрили соломкою.

РИЗИКУЮЧИ
ЖИТТЯМЯн українська сім'я
Бодуляків урятувала
від смерті єврейську
родину

Отак у ти́сноті корогали десь за десь Ремер. Яко, старші пересиділи не деще, то дітам було важко. Бо ж лежати у ти́сноті дні за днями — це муча. Але вона була краще за смерть, що чатувала на неї, бо в серці почала теплитися надія, що доля змилюєсидити до них.

Із цього скобу Бодуляки випустили їх лише вночі, коли приносилі їсті, а перед ранком вони знову ховалися в кринику.

Харчі у господарів було небагато, але ділилися чим мала. Виручала картопля, кукурудза, квасоля, горох, амі виручили на власному горді. Влітку перенесли до явців, бо курей мала небагато, а також давали дітам сир та різномолочо.

Через кілька місяців заховрі Гершин Ремер, Лікувалі його всяким зіллям, та не допомогло. Поповилися діти, амі темні очі, виконали на обійсті від палгором яму, де й поховали Бодуляку.

І знову для Ремерів погналися темні очі, без сонного світла дні, аж поки з нашої землі не прогнали фашистських загарабників. Якою ж то радістю для всіх було, коли одного дня десь біля попула Василя Бодуляк виріб з-під ясел сіно з соломкою, й піднявши вино, змимов: «Випустіть до хати» — погнали на сонечко, бо вже нема голодую.

Через два дні Іта Ремер та її сини розділювалися зі своїми ризівниками, в яких прокути майже два роки. І поділися до Коломиї, а звідти, як казали, мали намір доборитися до Чернівців. Допома їм були похити не мали жодної звістни, турбувалися, що з ними сталося, аж у 1959 році Ремері дали про себе зрозуміти з Америки. Лікувалися зрідка, бо в ті роки таті за язи з громадянських капіталістичних ірвай добра не вивуляли. Аж у період перебудови, лікування відновлюєся.

Минулому року Ремері запросили Бодуляків до себе в гості до Лос-Анджелеса. Василя Юрковича не було в живих, дружина незудала, тому Івані сини Перува зашарили на господарстві, отож у цій поїзці очин Василя Юрковича Василь із

сеестрою Параскою та її чоловіком Михайлом.

Як різних приймали Ремері гостей з України. Не знали, на яке місце їх посидати, чим пригостити. Відіслали для них зручні кімнати у власному красивому й просторому домі, проводили разом з ними дозвілля в кінотеатрах, театрах, музеях, мистецтвом, мила їх із історичними та культурними пам'ятками Лос-Анджелеса. І слухали не тільки про те, аби гості змимов, до чого поверталися додому, кажучи: «Ваші рідні урятували нас від загнелі, й ми не забули, що ми тут, амі вартуємо нам цього життя. Тож хіба можете отак швидко від нас поїхати?».

З гнірним враженнями, чудовим настроєм поверталися додому діти і зять Бодуляків. Домовлялися, що сини Гершині приїдуть до них постоюючи й заберуть останні свого батька.

І ось цього літа до Бодуляків приїхали гості сини Гершині Нута й Сейда (сним Сейди). Нута в зручній ховів садом, загладува, як у страшний час воєнного лихоліття, а він не міг не реховуватися тут від фашистських катів. Жалнував, що не міг вклинитися до ніг за свою родичність, амі вночі цього обійста Василь Юрковичу Бодуляку, якого не встав у живих.

Я нагадаю, що в оселі Бодуляків кірзав у той час, коли Ремері вже відїжджали додому, забравши з собою у спеціальному цинковому ящику останні свого батька. І да, амі насліду знайшли, переконували чималу ділянку поля. Бо ніякого надброду то не не поставили на те місце, а засіяли травою, амі часом фашисти не вгледіли, що земля в цьому місці понока.

Хвалюся, що було проциано євреїв з українською родиною, яка врятувала ім життя, в усіх були слези на очах. І подумалися, хоч би й старілися настійно оронити нас, українців, перед цивілізованим світом, однак це ми не вадієся. Бо споконвік українці були порядними, сердечними людьми, ризували від біди не тільки себе, а і своїх добрих людей. Бо вони були: євреї чи росіяни, поляки чи молдовани. Бо в кожна наших теж ірпн слатеніє предків, амі завжди боролися за волю, віру, шанували добродирство, людяність, заступалися за скривджених. Вчинили Бо, вони свідчить про те, що устатці, борючись за волю, не вадієсидити своєї Батьківщини, бажать добра іншим народам, хочуть жити з ними в мирі та злагоді.

Василь ПОЖОДЖУК, депутат Косівського районного Ради ірвродних депутатів Івано-Франківської області.
Косів Івано-Франківської області.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор

Сергій ПРАВДЕНКО

Редактори:

Анатолій ТОРЛОС

перший заступник

головного редактора

Олександр БІЛИК

заступник головного

редактора

Олександр СМІЛЬКОВ

член-кореспондент

АН України

Володимир

КРАСНОДЕНСКИЙ

відп. за відділ

адаптації, завідувач

відп. за культур

Леонід

САМОУЛЕНКО

заступник головного

редактора

Борис

СІДОРЕНКО

заступник головного

редактора

Анатолій

СОЛОНСКИЙ

редактор відділу

кореспондентської

мережі

Віталій СУДЯ

відп. за редакцій

сепаратор

КАД КОМЕРОВ

ПРАЦЮВАЛИ:

Черговий

від редакції —

Володимир

Краснодєнський.

Чергові редактори:

Володимир Олександров.

Ігор Кабач.

Автор матерія

Антоніо Мірочичев,

Сеган Українці.

Випускний —

Леонід Косов.

Оформлення —

Володимир Кисельов.

Корректор:

Тамара Вахтанішві,

Іванівна Писенко,

Людмила Морозова,

Людмила Кісина,

Антоніа Сільверстова,

Любов Стівачен,

Людмила Терещук.

Варствальнік:

Тетяна Балюк,

Ольга Висно,

Аліа Будничкова,

Марія Солонд,

Сергій Схивченко.

Літературні:

Наталія Познан,

Валентина Чичирко.

Комітет друти

визнаєдства

«Радянська Україна»

253047. Київ 47,

проектент Перемисл. 50.

Індикс 60955.

Тираж 160 900.

Передплата ціна

на рік 19 кр. 80 коп.

Зам. 0315248.

ТІЛЬКІ ВІН ТА ВОНА...

До відома драматургів прийшло мовою писемником, приніс своє речу:
— Який сюжет? — запитує драматург.
— Який його сюжет, а він...
— Його ішуть!
— Ні, він сюжет свого дурнуну...
О, чудово! Це щось нове!

Діалогі вважалися мимі:
— Мій коханець — надзвичайно інтелігентний хлопчик!
— Його, донцю... Це старпінство... Говоріть мені, що це не приходить додому гітний...

— Хочу тобі похвалитися: став батьком!
— А я дуриний!
— Бо ти не знаєш...

— Моя дружина дуже любить гроші... На минулому тижні попросила тисячу, у суботу — п'ятсот. А вчора знову сотню...

— Що ти воні робить з твими грошми?
— Не знаю... Жодного разу не дає їй і копійки.

— Де ти ти був!
— Ходив до слюну ірврод...

— І що, твій було злихнот?

— Я вже згадую... наші чоловіки... — Ти мені заздрюєш з ним-мось майстром спорту і переможцем двісті метрів за 28 секунд — хіба то майстр?